

Fremsat den 2. oktober 2019 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Dan Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om Energinet og lov om fremme af vedvarende energi¹

(Supplerende regler til forordning om det indre marked for elektricitet, ændrede regler for kabellægning m.v. af eltransmissionsnet samt udløb af støtteordning for elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg med naturgas eller biogas m.v.)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 840 af 15. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 55, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og

om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, og dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193. I loven er der medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 943/2019/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 54. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelsen i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. Overalt i loven ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse

¹ I loven er der medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 943/2019/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 54. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelsen i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

med grænseoverskridende elektricitetsudveksling« og »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet«.

3. I § 12 a, stk. 4, udgår »er ikke omfattet af § 27 c, stk. 1, og«.

4. I § 19 d, stk. 6, 2. pkt., ændres »artikel 3« til: »artikel 51«.

5. I § 21, stk. 1, indsættes efter 4. pkt. som nyt punktum:

»I særlige tilfælde kan ændringer i bestående eltransmissionsnet ske alene af hensyn til forskønnelse.«

6. I § 26 a ændres i stk. 1 og 2 »artikel 17« til: »artikel 63«.

7. § 27 c, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Ved lastfordeling mellem elproduktionsanlæg gives forrang til elproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet og enten har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW eller er omfattet af et demonstrationsprojekt for innovative teknologier, og til produktionsanlæg, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. For demonstrationsprojekter for innovative teknologier gives alene forrang, hvis disse er godkendt af Forsyningstilsynet, og hvis en sådan forrang er begrænset til den tid og det omfang, der er nødvendigt for at opfylde demonstrationsformålet. For anlæg, der anvender vedvarende energi som energikilde, og ikke er omfattet af et demonstrationsprojekt og sat i drift den 1. januar 2026 eller senere, gives der kun forrang til anlæg med en installeret elkapacitet på mindre end 200 kW.«

8. I § 27 c, stk. 4, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»Alle markedsdeltagere er balanceansvarlige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet, jf. dog 3. pkt. og regler fastsat i medfør af stk. 8.«

9. I § 27 c, stk. 4, 1. pkt., der bliver 2. pkt., ændres »kan Energinet kræve, at der ydes rimelig betaling« til: »opkræver Energinet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet betaling«.

10. I § 27 c, stk. 4, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »1. pkt.« til: »2. pkt.«

11. I § 27 c indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet fastsætte regler om undtagelse af produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder, med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. Er der indrømmet undtagelse fra balanceansvar, kan ministeren ligeledes fastsætte regler om, at det finansiel-

le ansvar for ubalancer opfyldes af en anden markedsdeltager.«

12. § 58, stk. 1, affattes således:

»Der fastsættes pristillæg for elektricitet produceret som nævnt i stk. 2-7 på decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg med affald som brændsel, som har modtaget afregningspris fastsat efter bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om afregningspriser for decentrale elproducenter (treledstariffen). Bestemmelsen finder ikke anvendelse på elektricitet produceret alene ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder på elproduktionsanlæg, som har været omfattet af § 57 som affattet ved § 1, nr. 12, i lov nr. 495 af 9. juni 2004.«

13. I § 58, stk. 2, udgår »nr. 1,«.

14. § 58, stk. 8, ophæves.

Stk. 9-11 bliver herefter stk. 8-10.

15. I § 58, stk. 9, der bliver stk. 8, udgår », nr. 1 og 2,«.

16. I § 58, stk. 11, 2. pkt., der bliver stk. 10, 2. pkt., ændres »9« til: »8«.

17. I § 74 a ændres »artikel 16, stk. 6,« til: »artikel 19,«, og »artikel 17« ændres til: »artikel 63«.

§ 2

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 997 af 27. juni 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 494 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»I særlige tilfælde kan ændringer i bestående eltransmissionsnet ske alene af hensyn til forskønnelse.«

2. § 4, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Udbygning i henhold til stk. 1 skal forinden påbegyndelse være belyst i en plan. Planer for udbygning efter stk. 1., 1. pkt., skal samtidigt skitsere det fremtidige behov for transmissionskapacitet.«

§ 3

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 356 af 4. april 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016, § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018, § 1 i lov nr. 1532 af 18. december 2018 og § 1 i lov nr. 499 af 1. maj 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 52, stk. 1, ændres »§ 27 c, stk. 4, 2. pkt.« til: »§ 27 c, stk. 4, 3. pkt.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. For pristillæg ydet efter § 58, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 8, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 840 af 15. au-

gust 2019, finder de hidtil gældende regler om administration, herunder kontrol og evt. krav om tilbagebetaling, jf. bekendtgørelse nr. 760 af 24. juni 2013 om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1741 af 26. december 2017, fortsat anvendelse efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 58, stk. 10 eller 11, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 840 af 15. august 2019, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 58, stk. 9 eller 10.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Gennemførelse af forordning om det indre marked for elektricitet (elmarkedsforordningen)
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Prioriteret lastfordeling
 - 2.1.1.2. Balanceansvar
 - 2.1.1.3. Henvisninger til EU-regler i lov om elforsyning
 - 2.1.2. Forordning om det indre marked for elektricitet (elmarkedsforordningen)
 - 2.1.2.1. Prioriteret lastfordeling
 - 2.1.2.2. Balanceansvar
 - 2.1.2.3. Henvisninger til EU-regler i lov om elforsyning
 - 2.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.3.1. Prioriteret lastfordeling
 - 2.1.3.2. Balanceansvar
 - 2.1.3.3. Henvisninger til EU-regler i lov om elforsyning
 - 2.2. Forskønnelse af eltransmissionsnettet
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Principper og retningslinjer for udbygning, herunder ved kabellægning, af eltransmissionsnettet
 - 2.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Udløb af støtteordning for elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg med naturgas eller biogas
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer af lov om elforsyning, lov om Energinet og lov om fremme af vedvarende energi.

Lovforslaget skal sikre korrekt gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), herefter benævnt elmarkedsforordningen, der er blevet vedtaget som en del af EU's såkaldte Vinterpakke, »Clean Energy for All Europeans«. Forordningen, der i henhold til EUF-Traktatens artikel 288 vil være umiddelbart gældende i medlemsstaterne, vil finde anvendelse fra den 1.

januar 2020 med undtagelse af enkelte bestemmelser, der ikke er af relevans for dette lovforslag. Forordningen er en omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling, herefter benævnt elforordningen.

Som noget nyt i forhold til elforordningen fastsætter elmarkedsforordningen regler om, at medlemsstaterne skal sikre, at systemoperatører ved lastfordeling mellem produktionsanlæg skal give forrang (prioritet) til henholdsvis mindre elproduktionsanlæg og demonstrationsprojekter for innovative teknologier, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet, når nærmere angivne betingelser er

opfyldt. Medlemsstaterne kan endvidere vælge at fastsætte regler om prioriteret lastfordeling til højeffektiv kraftvarme-produktion. Lov om elforsyning indeholder efter gældende ret dels bestemmelser om prioriteret lastfordeling, dels bestemmelser om prioriteret adgang til elnettet. Disse bestemmelser implementerer bestemmelser herom i direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (herefter benævnt VE-direktivet) og direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet (herefter benævnt energieffektivitetsdirektivet). Når elmarkedsforordningen finder anvendelse fra den 1. januar 2020, vil bestemmelsen i elmarkedsforordningen om prioriteret lastfordeling erstatte direktivbestemmelser herom. Direktivernes bestemmelser om prioritet adgang til elnettet videreføres ikke. På denne baggrund foreslås bestemmelsen i lov om elforsyning ændret i overensstemmelse med elmarkedsforordningens ordlyd.

Endvidere fastsætter elmarkedsforordningen som noget nyt i forhold til elforordningen regler om balanceansvar, herunder økonomisk ansvar. Ved balanceansvar forstås markedsdeltagerens ansvar for de ubalancer, som de skaber i elsystemet. Forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at undtage en række elproduktionsanlæg fra balanceansvar, herunder anlæg, der allerede er undtaget efter dansk lovgivning. Der er her dels tale om en række elproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energi som energikilde og har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. Disse er i dag ikke omfattet af regler om balanceansvar. Dels er der tale om anlæg, der er omfattet af Energinets aftagepligt efter lov om fremme af vedvarende energi. Her varetager Energinet balanceansvaret i stedet for markedsdeltagerne. Med lovforslaget foreslås indsat en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i lov om elforsyning til at fastsætte regler om undtagelse af elproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energi og har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW, fra kravet om balanceansvar i overensstemmelse med elmarkedsforordningen. Undtagelsen fra balanceansvar for anlæg omfattet af Energinets aftagepligt foreslås videreført i uændret form i lov om fremme af vedvarende energi. Herved sikres, at de anlæg, som i dag ikke er omfattet af balanceansvar, fortsat vil kunne undtages fra balanceansvar.

Endvidere foreslås enkelte justeringer i lov om elforsyning og lov om fremme af vedvarende energi med henblik på at sikre overensstemmelse med elmarkedsforordningens regler om balanceansvar, samt ændringer af henvisninger til elforordningen til henvisninger til elmarkedsforordningen. Det foreslås, at ændringerne træder i kraft den 1. januar 2020, fra hvilket tidspunkt elmarkedsforordningen finder direkte anvendelse i medlemsstaterne.

Lovforslaget skal endvidere sikre gennemførelse af dele af Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften af 17. november 2016 mellem den daværende regering (Venstre) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti (herefter ”PSO-aftalen”), hvor det blev besluttet, at der skulle gennemføres en tilpasning af den eksisterende kabel-

handlingsplan for eltransmissionsnettet og i denne forbindelse bl.a. sikres fornøden lovhjemmel til at ændre eltransmissionsnettet på udvalgte strækninger gennem natur og landskab og nær by og byvækst.

Med lovforslaget foreslås derfor indsat en hjemmel i lov om Energinet, der giver mulighed for i særlige tilfælde at foretage ændringer i eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse. Disse særlige tilfælde er afgrænset ved de til enhver tid foreliggende politiske aftaler herom, herunder den finansiering, som der til enhver tid er truffet politisk beslutning om. Disse tilfælde af ændringer af hensyn til forskønnelse vil kunne ske uden at det, som efter gældende ret, tillige er et krav, at der er konstateret et behov for ændringen af hensyn til eksempelvis øget forsyningssikkerhed, beredskab, et velfungerende konkurrencemarked eller indpasning af vedvarende energi. Der foreslås indsat en tilsvarende bestemmelse i lov om elforsyning for at sikre parallelitet, uanset om ejeren af eltransmissionsnettet er Energinet eller andre virksomheder.

Lovforslaget skal endelig sikre, at bestemmelser i lov om elforsyning om pristillæg i form af grundbeløb for elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg med naturgas, biogas eller begge disse energikilder som brændsel ophæves, da statsstøttegodkendelsen udløber ved udgangen af 2019. Grundbeløbet har ikke i medfør af loven en indbygget udløbsdato, og formålet med lovforslaget er således at ophæve lovgrundlaget for grundbeløbsstøtten samtidigt med udløbet af statsstøttegodkendelsen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Gennemførelse af forordning om det indre marked for elektricitet (elmarkedsforordningen)

2.1.1. Gældende ret

Lov om elforsyning indeholder regler, der skal sikre effektiv håndhævelse af elforordningen, f.eks. regler om klage over afgørelser truffet i medfør af elforordningen og regler om sanktion for overtrædelse af forordningen.

Herudover indeholder loven bestemmelser om balanceansvar og om prioriteret netadgang og prioriteret lastfordeling, som berøres af den nye elmarkedsforordning.

2.1.1.1. Prioriteret lastfordeling

Elproduktion har i medfør af § 27 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om elforsyning, prioriteret adgang til elforsyningsnettet; der er tale om elproduktion fra decentrale kraft-varme-produktionsanlæg eller fra elproduktionsanlæg, der producerer energi ved vedvarende energikilder eller anvender affald som brændsel. For anlæg, der anvender affald, finder bestemmelsen alene anvendelse for mindre anlæg, idet anlæg på centrale kraftværkspladser ikke er omfattet af bestemmelsen, jf. § 12 a, stk. 4, jf. stk. 1.

Ved prioriteret adgang forstås overordnet set, at den i § 27 c, stk. 1, 1. pkt., nærmere afgrænsede elproduktion har forrang for elproduktion fra elproduktionsanlæg, der ikke er omfattet af ovennævnte afgrænsning.

Ved prioriteret adgang til elforsyningsnettet har de pågældende anlæg forrang for anvendelse af nettet, frem for anlæg der ikke er omfattet af den prioriterede adgang til anvendelse af nettet. Det omfatter også prioriteret adgang til at blive tilsluttet til nettet, hvis der er flere ansøgninger.

Ved omlægninger, som nævnt i Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer, kan Energinet alene reducere eller afbryde prioriteret elproduktion, hvis en reduktion af elproduktion fra andre anlæg ikke er tilstrækkelig til at opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem, jf. § 27 c, stk. 1, 2. pkt. Der er her tale om såkaldt prioriteret lastfordeling. Prioriteret lastfordeling indebærer således, at aftaget har forrang for elproduktion fra andre produktionsenheder, dvs. i tilfælde af et behov for at nedregulere produktion, vil anlæg uden prioriteret lastfordeling slukkes eller nedjusteres, før anlæg med prioriteret lastfordeling.

Den prioriterede lastfordeling forudsætter, at den tekniske kvalitet og balance i elforsyningssystemet tillader det, og skal ske på grundlag af gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, jf. § 27 c, stk. 1, og § 28, stk. 2, nr. 16.

Bestemmelsen om prioriteret netadgang og prioriteret lastfordeling implementerer artikel 16, stk. 2, i VE-direktivet, og artikel 15, stk. 5, i energieffektivitetsdirektivet. Energieffektivitetsdirektivets artikel 15, stk. 5, foreskriver for de decentrale kraft-varme-produktionsanlæg, at der skal være tale om højeffektiv kraftvarmeproduktion, hvilket er implementeret i § 2, stk. 2, i bekendtgørelse om oprindelsesgaranti for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion.

Prioriteret adgang for anlæg, der anvender affald som brændsel, er national regulering og ikke omfattet af direktiverne.

Den prioriterede adgang for anvendelse af elforsyningsnettet og prioriteret lastfordeling har i dag en yderst begrænset hvis overhovedet nogen betydning i praksis, da alle elproducerende anlæg byder ind på markedet på lige vilkår og derfor har den samme adgang til markedet.

Den prioriterede adgang for tilslutning af ovennævnte elproduktionsanlæg, hvilket også er omfattet af begrebet prioriteret netadgang, har i dag heller ingen praktisk betydning, da de anlæg, der i dag tilsluttes, anvender vedvarende energikilder og ikke fossile kilder til elproduktion.

2.1.1.2. Balanceansvar

Energinet har det overordnede ansvar for balancering af det samlede elsystem, jf. Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 2017/1485 af 2. august 2017 om fastsættelse af ret-

ningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer, herefter benævnt SOGL, og Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 2017/2195 af 23. november 2017 om fastsættelse af retningslinjer for balancering af elektricitet.

Energinet kan i medfør af § 27 c, stk. 4, i lov om elforsyning kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, det påfører elsystemet, hvis en brugers faktiske elproduktion, elforbrug eller elhandel i et driftsdøgn ikke svarer til det, som er meddelt efter SOGL. Energinet afholder i henhold til bestemmelsen dog selv omkostninger for ubalancer forårsaget af elproduktion fra vindmøller og andre elproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet, og som er omfattet af henholdsvis §§ 39 og 41, § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, og § 47 i lov om fremme af vedvarende energi. Der er tale om anlæg, der alle er omfattet af Energinets såkaldte aftagepligt efter § 52 i lov om fremme af vedvarende energi. Aftagepligten indebærer, at Energinet er ansvarlig for at sælge produktionen og dermed produktionsbalanceansvarlig. Disse anlæg omfattet af Energinets aftagepligt er således allerede i dag undtaget fra balanceansvaret. Der er tale om anlæg, som er omfattet af støtteordninger godkendt af Europa-Kommissionen i henhold til EU's statsstøtteregler, og som er sat i drift inden den 4. juli 2019.

Herudover er visse mindre anlæg med en installeret kapacitet på mindre end 400 kW, der producerer elektricitet ved anvendelse af vedvarende energi, i dag ikke omfattet af balanceansvar. Der er konkret tale om anlæg, som ikke producerer elektricitet til det kollektive elnet, eller anlæg, som kun producerer en begrænset mængde elektricitet til det kollektive elnet, og som ikke er omfattet af aftagepligten. Der er typisk tale om små egenproducenter. At de ikke er omfattet bygger på den begrænsede risiko for, at produktionen fra disse anlæg skaber ubalance i elnettet.

2.1.1.3. Henvisninger til EU-regler i lov om elforsyning

Enkelte bestemmelser i lov om elforsyning indeholder henvisninger til konkrete artikler i elforordningen.

En transmissionsvirksomhed skal efter § 19 a i lov om elforsyning være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. Der er med § 19 a tale om gennemførelse af kravet i artikel 9 i direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet, herefter benævnt eldirektivet. Efter § 19 d, stk. 1, skal Forsyningstilsynet certificere transmissionsvirksomheder (Energinet), hvis de opfylder kravet om ejermæssig adskillelse i § 19 a. Forsyningstilsynet skal i henhold til § 19 d, stk. 6, 1. pkt., straks underrette Europa-Kommissionen om sin afgørelse om certificering af transmissionsvirksomheder, som opfylder kravet om ejermæssig adskillelse i § 19 a sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen. Certificeringskravet og underretningspligten følger af eldirektivets artikel 10. Det fremgår af lovens § 19 d, stk. 6, 2. pkt., at Europa-Kommissionen herefter skal handle i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i elforordningen. Elforordningen, som finder direkte anvendelse i national ret, regulerer således

proceduren for Europa-Kommissionens behandling af Forsyningstilsynets udkast til afgørelse om certificering, jf. elforordningens artikel 3. Europa-Kommissionen skal efter elforordningens artikel 3 afgive udtalelse til den relevante regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet i Danmark, om, hvorvidt tilsynets afgørelse om certificering er i overensstemmelse med eldirektivets bestemmelser om ejermæssig adskillelse.

Efter artikel 3 i elforordningen vil Europa-Kommissionen skulle behandle underretningen straks efter modtagelsen. Europa-Kommissionen har som udgangspunkt 2 måneder regnet fra tidspunktet for modtagelsen af underretningen til at afgive sin udtalelse til Forsyningstilsynet om underrettningens overensstemmelse med eldirektivets krav. Hvis Europa-Kommissionen vælger at anmode Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) om en udtalelse, forlænges denne frist med yderligere 2 måneder. Hvis ikke Europa-Kommissionen udtaler sig inden for den pågældende frist, anses Europa-Kommissionen for ikke at rejse indvendinger mod Forsyningstilsynets afgørelse.

Det fremgår endvidere af § 26 a, stk. 1, i lov om elforsyning, at §§ 19 a og 20 og § 21, stk. 2-4, ikke finder anvendelse på forhold omfattet af elforordningens artikel 17 om nye samkøringslinjer.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i henhold til § 26 a, stk. 2, i lov om elforsyning, fastsætte regler om behandling af en anmodning om midlertidig undtagelse efter elforordningens artikel 17. Bestemmelsen gør det muligt at fastsætte regler om myndighedsopgaver, høring og lignende. Bemyndigelsen er ikke udmøntet.

Nye jævnstrømsforbindelser mellem medlemsstater (samkøringslinjer) kan efter artikel 17 i elforordningen på anmodning midlertidigt undtages fra bestemmelserne i elforordningens artikel 16, stk. 6, og fra eldirektivets artikel 9 og 32 og artikel 37, stk. 6 og 10.

Eldirektivets artikel 9 vedrører krav til adskillelse af transmissionssystemer og transmissionssystemoperatører. Artikel 32 i eldirektivet fastsætter regler om ordninger for tredjeparters adgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer. Artikel 37, stk. 6, i eldirektivet vedrører de regulerende myndigheders ansvar for fastsættelse eller godkendelse af metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår på flere områder. Der er bl.a. tale om metoder for tilslutning og adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer. Artikel 37, stk. 10, i eldirektivet vedrører de regulerende myndigheders adgang til at ændre vilkår og betingelser, herunder tariffer eller metoder som omhandlet i artikel 37.

Elforordningens artikel 16, stk. 6, vedrører anvendelsen af indtægter, der opstår ved tildeling af samkøringslinjer (overførselskapacitet), dvs. såkaldte flaskehalsindtægter. Flaskehalsindtægterne tilfalder ejeren eller ejerne af overførselskapacitet. Indtægter fra tildeling af samkøringslinjer benyttes

efter artikel 16, stk. 6, i elforordningen til sikring af, at den tildelte kapacitet står til rådighed og/eller bevarelse eller forøgelse af samkøringslinjernes kapacitet gennem netinvesteringer, især i nye samkøringslinjer. Hvis indtægterne ikke kan anvendes effektivt til formålene, kan en evt. resterende del af indtægterne anvendes som indtægt i metoden til beregning af nettariffer, som den regulerende myndighed godkender. Resten af indtægterne indsættes på en separat intern konto indtil det tidspunkt, hvor de kan benyttes til de prioriterede formål. Proceduren for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, der gælder for en på forhånd fastsat tidsramme, må kun frembringe indtægter i tilfælde af kapacitetsbegrænsninger, som opstår for den pågældende tidsramme. Dette gælder dog ikke nye samkøringslinjer, som er omfattet af en undtagelse efter artikel 17 i elforordningen eller artikel 7 i forordning (EF) nr. 1228/2003 af 26. juni 2003 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling. Sidstnævnte er en tidligere elforordning. Begge bestemmelserne vedrører undtagelser for nye samkøringslinjer.

I artikel 17 i elforordningen angives betingelser, der skal være opfyldt, for at en undtagelse kan indrømmes fra de nævnte bestemmelser. Heraf følger bl.a., at investeringen skal øge konkurrencen i elektricitetsforsyningen. En undtagelse må således ikke skade konkurrencen eller det indre marked for elektricitets effektive funktion eller den effektive funktion af det regulerede system, som samkøringslinjen er forbundet med. Risikoen ved investeringen skal endvidere være så stor, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet.

De bestemmelser i elforordningen og eldirektivet, som artikel 17 i elforordningen giver hjemmel til at undtage fra, er gennemført i lov om elforsyning §§ 19 a og 20 og § 21, stk. 2-4, der vedrører ejermæssig adskillelse og bevillingshaveres forpligtelser m.v., § 23, stk. 2 og 3, der vedrører betingelser for godkendelse af direkte elforsyningsnet, og § 24 der vedrører netadgang m.v. I § 26 a, stk. 1, i lov om elforsyning er det præciseret, at de pågældende bestemmelser ikke finder anvendelse på forhold, som er omfattet af undtagelser indrømmet efter elforordningens artikel 17.

§ 71 i lov om elforsyning regulerer spørgsmålet om, hvilke omkostninger Energinet og Energinets helejede datterselskaber kan indregne i priserne for de aktiviteter, som virksomhederne varetager. Lovens § 73 a vedrører de priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet, som fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet. Det følger af lovens § 74 a, at disse bestemmelser ikke finder anvendelse på forhold omfattet af artikel 16, stk. 6, og artikel 17 i elforordningen. Artikel 16, stk. 6, og artikel 17 er nærmere beskrevet ovenfor.

Endelig indeholder lov om elforsyning bestemmelser, der skal sikre en effektiv anvendelse og håndhævelse af elforordningen, herunder tilsyns-, påbuds-, straffe- og klagebestemmelser i § 51, stk. 1, og §§ 78, 85 d, 87 og 89. Disse

bestemmelser indeholder henvisninger til elforordningen som sådan og uden nærmere angivelse af konkrete artikler i forordningen.

2.1.2. Forordning om det indre marked for elektricitet (elmarkedsforordningen)

Elmarkedsforordningen blev vedtaget den 5. juni 2019 som en del af EU's såkaldte Vinterpakke, »Clean Energy for All Europeans«. Elmarkedsforordningen er en omarbejdning af elforordningen og erstatter denne pr. 1. januar 2020. Begge forordninger har som overordnet formål bl.a. at sikre, at EU's medlemsstater indfører markedsregler, der fremmer et velfungerende og fleksibelt indre elmarked.

Elmarkedsforordningen viderefører i vidt omfang elforordningens bestemmelser, mens der på visse punkter er tale om en udvidelse i forhold til elforordningen. Elmarkedsforordningen fastsætter således bl.a. udvidede markedsregler, der skal sikre fleksibilitet, bedre konkurrence og klare prissignaler for markedsaktører. Forordningen fastsætter endvidere udvidede rammebetingelser, der skal fremme en bedre udnyttelse af det europæiske transmissionsnet, og tiltag, der skal sikre et tilstrækkeligt niveau af produktionskapacitet på tværs af EU, styrker det regionale samarbejde af transmissionssystemoperatører og indfører en sammenslutning af europæiske distributionsselskaber. Endvidere indfører elmarkedsforordningen – som noget nyt i forhold til elforordningen – regler om prioriteret lastfordeling og balanceansvar.

2.1.2.1. Prioriteret lastfordeling

I henhold til artikel 12, stk. 1, i elmarkedsforordningen skal lastfordelingen af produktionsanlæg og fleksibelt elforbrug foregå uden forskelsbehandling, gennemsigtigt og, medmindre andet er bestemt i henhold til artikel 12, stk. 2-6, på markedsvilkår. Artikel 12, stk. 2-7, i elmarkedsforordningen vedrører prioriteret lastfordeling, og det forudsættes i stk. 2-5, at medlemsstaterne fastsætter nærmere regler herom.

Det fremgår af artikel 12, stk. 2, i elmarkedsforordningen, at medlemsstaterne skal sikre, at systemoperatørerne, i det omfang den sikre drift af det nationale elektricitetssystem tillader det og på grundlag af gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, ved lastfordeling mellem produktionsanlæg giver forrang til produktionsanlæg, der bruger vedvarende energikilder til produktion af energi og enten har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW eller er omfattet af demonstrationsprojekter for innovative teknologier, der er godkendt af den regulerende myndighed (i Danmark Forsyningstilsynet), og hvor en sådan forrang er begrænset til den tid og det omfang, der er nødvendigt for at opfylde demonstrationsformålet. Ved demonstrationsprojekt forstås et projekt, der fremviser en teknologi, som er den første af sin art i Unionen, og som udgør en væsentlig nyskabelse, der rækker langt ud over det bedste eksisterende tekniske niveau, jf. elmarkedsforordningens artikel 2, nr. 24.

Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 12, stk. 4, i elmarkedsforordningen endvidere give prioriteret lastfordeling for elektricitet produceret i produktionsanlæg, der anvender høj-effektiv kraftvarmeproduktion med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW.

For anlæg, der anvender vedvarende energi som energikilde, som ikke er omfattet af et demonstrationsprojekt, og som er sat i drift den 1. januar 2026 eller senere, gives der kun forrang til anlæg med en installeret elkapacitet på 200 kW eller mindre, jf. elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 5.

Det følger af elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 3, at en medlemsstat kan beslutte ikke at anvende prioriteret lastfordeling til de nævnte produktionsanlæg, der bruger vedvarende energikilder, hvis der er tale om en påbegyndelse af drift mindst 6 måneder efter, at afgørelsen er truffet, eller at anvende en lavere minimumskapacitet end den, der er fastsat i bestemmelsen, under nærmere fastsatte betingelser.

Elmarkedsforordningens artikel 12 afløser bestemmelser i VE-direktivet fra 2009 og energieffektivitetsdirektivet om prioriteret lastfordeling. Det fremgår af artikel 16, stk. 2, i VE-direktivet fra 2009, at medlemsstaterne skal sikre, at der gives prioriteret adgang til elnettet og prioriteret lastfordeling til anlæg, der bruger vedvarende energikilder. Det fremgår af artikel 15, stk. 3, i eldirektivet, at en medlemsstat skal kræve, at systemoperatørerne handler i overensstemmelse med artikel 16 i VE-direktivet fra 2009. Bestemmelsen i VE-direktivet fra 2009 er ikke videreført i det omarbejdede VE-direktiv, jf. direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, som skal være gennemført i dansk ret senest den 30. juni 2021. VE-direktivet fra 2009 ophæves med virkning fra den 1. juli 2021, jf. artikel 37 i det omarbejdede VE-direktiv. Det fremgår endvidere af artikel 15, stk. 5, i energieffektiviseringsdirektivet, at medlemsstaterne skal sikre prioriteret netadgang og prioriteret lastfordeling for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion. Denne direktivbestemmelse er ophævet med virkning fra 1. januar 2020.

Med den nye elmarkedsforordning og ovennævnte ophævelse af henholdsvis artikel 16, stk. 2, i VE-direktivet og artikel 15, stk. 5, i energieffektivitetsdirektivet vil der alene være regulering på EU-niveau af prioriteret lastfordeling. Direktivernes bestemmelser om prioriteret adgang til elnettet videreføres således ikke.

Erstatningen af de to direktivers bestemmelser om prioriteret lastfordeling med artikel 12 i elmarkedsforordningen indebærer endvidere, at der ikke længere vil være krav om prioriteret lastfordeling for alle anlæg, der anvender vedvarende energi som energikilde eller producerer elektricitet ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, men alene for anlæg med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW.

Produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder til produktion af energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion,

og som var sat i drift inden den 4. juli 2019, vil efter elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 6, fortsat kunne drage fordel af prioriteret lastfordeling, hvis anlæggene, da de blev sat i drift, var omfattet af prioriteret lastfordeling i henhold til artikel 15, stk. 5, i energieffektivitetsdirektivet, eller artikel 16, stk. 2, i VE-direktivet. Dog finder prioriteret lastfordeling for disse produktionsanlæg ikke anvendelse fra det tidspunkt, hvor produktionsanlægget måtte være genstand for betydelige ændringer, hvilket som minimum anses for at være tilfældet, når en ny tilslutningsaftale er påkrævet, eller hvor produktionskapaciteten af produktionsanlægget forøges.

2.1.2.2. Balanceansvar

Alle markedsdeltagere vil i henhold til elmarkedsforordningens artikel 5, stk. 1, som udgangspunkt blive ansvarlige for de ubalancer, som de skaber i elsystemet (såkaldt balanceansvar). Med henblik herpå skal markedsdeltagere enten selv være balanceansvarlige aktører, eller de kan kontraktligt uddelegere deres ansvar til en anden balanceansvarlig aktør efter eget valg. Hver balanceansvarlig aktør er økonomisk ansvarlig for sine ubalancer og skal bestræbe sig på at være balanceret eller hjælpe elektricitetssystemet med at blive balanceret.

Artikel 5, stk. 2, i elmarkedsforordningen giver medlemsstaterne mulighed for at fritage markedsdeltagerne fra balanceansvaret på tre områder. For det første kan der fastsættes undtagelser for demonstrationsprojekter for innovative teknologier. Dette kan f.eks. være vindmøller, der afprøver nye teknologier. Det er her en betingelse, at disse fritagelser er begrænset til den tid og det omfang, der er nødvendigt for at opfylde demonstrationsformålet. For det andet kan medlemsstaterne gøre undtagelse for produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW, dog 200 kW for produktionsanlæg, der er sat i drift fra den 1. januar 2026. For det tredje kan der gøres undtagelse for anlæg, der er omfattet af støtteordninger, som Europa-Kommissionen har godkendt i henhold til EU's statsstøtteregler, og som er sat i drift inden den 4. juli 2019. Når en medlemsstat fastsætter en undtagelse fra balanceansvaret, følger det af artikel 5, stk. 3, i elmarkedsforordningen, at medlemsstaten skal sikre sig, at det finansielle ansvar for ubalancer er opfyldt af en anden markedsdeltager.

Elmarkedsforordningens artikel 6 regulerer betalingen for ubalancer. Det følger af artikel 6, stk. 4 og 5, at afregningen af balanceringsenergi som udgangspunkt skal baseres på marginalpriser, og at ubalancerne afregnes til en pris, som afspejler energiens værdi i realtid.

2.1.2.3. Henvisninger til EU-regler i lov om elforsyning

En række bestemmelser i elmarkedsforordningen viderefører tilsvarende bestemmelser i elforordningen.

Elmarkedsforordningens artikel 19 vedrører anvendelse af indtægter, der opstår ved tildeling af overførselskapacitet i

tilfælde af kapacitetsbegrænsninger (såkaldte flaskehalsindtægter). Flaskehalsindtægterne tilfalder ejeren eller ejerne af overførselskapacitet. Ved tildelingen af indtægterne efter bestemmelsen skal nærmere fastsatte formål have prioritet. De prioriterede formål er sikring af, at den tildelte kapacitet står til rådighed, herunder kompensation for allerede tildelt kapacitet, eller bevarelse eller forøgelse af overførselskapacitet gennem optimering af brugen af eksisterende samkøringslinjer. Det følger af artikel 19, stk. 3, i elmarkedsforordningen, at når indtægterne er blevet anvendt til de prioriterede formål, og disse er opfyldt på passende vis, vil en evt. resterende del af indtægterne kunne anvendes som indtægt, der skal tages i betragtning af den regulerende myndighed (i Danmark Forsyningstilsynet), når metoden til beregning af nettariffer eller til fastsættelse af nettariffer eller begge godkendes af den regulerende myndighed. Resten af indtægterne vil skulle indsættes på en separat intern konto, indtil det tidspunkt hvor de kan benyttes til de prioriterede formål. Proceduren for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, der gælder for en på forhånd fastsat tidsramme, må kun frembringe indtægter i tilfælde af kapacitetsbegrænsninger, som opstår for pågældende tidsramme. Dette gælder dog ikke nye samkøringslinjer, som er omfattet af en undtagelse efter artikel 63 i elmarkedsforordningen, jf. nærmere herom nedenfor, og artikel 17 i elforordningen eller artikel 7 i den forrige elforordning fra 2003, jf. nærmere herom afsnit 2.1.1. Bestemmelserne vedrører alle undtagelser for nye samkøringslinjer. Artikel 19 i elmarkedsforordningen svarer til artikel 16, stk. 6, i elforordningen.

Før en virksomhed godkendes og udpeges som transmissionssystemoperatør skal den certificeres af den regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet i Danmark, jf. artikel 10 i eldirektivet. Inden endelig afgørelse om certificering kan træffes, vil Forsyningstilsynets udkast til afgørelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 51 i elmarkedsforordningen, der svarer til artikel 3 i elforordningen, skulle behandles af Europa-Kommissionen, der som udgangspunkt har 2 måneder til at afgive en udtalelse til Forsyningstilsynet om, hvorvidt tilsynets udkast til afgørelse om certificering er i overensstemmelse med eldirektivets bestemmelser om ejermæssig adskillelse. Hvis Kommissionen beslutter at anmode ACER om en udtalelse forlænges fristen med yderligere 2 måneder. Hvis ikke Europa-Kommissionen udtaler sig inden for den pågældende frist, anses Europa-Kommissionen for ikke at rejse indvendinger mod den regulerende myndigheds afgørelse.

Elmarkedsforordningens artikel 51 skal således ses i sammenhæng med eldirektivets bestemmelser i artikel 9 og 10 om ejermæssig adskillelse af transmissionsvirksomheder og tilsynets certificering og pligt til at underrette Europa-Kommissionen, som er implementeret i elforsyningslovens § 19 a og 19 d, jf. ovenfor under afsnit 2.1.1.3. Eldirektivets artikel 9 og 10 videreføres uændret ved artikel 43, 52 og 53 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (omarbejdning), herefter benævnt elmarkedsdirektivet.

Elmarkedsdirektivets artikel 43, 52 og 53 skal være gennemført i national ret senest den 1. januar 2021.

I henhold til elmarkedsforordningens artikel 63, der er en uændret videreførelse af artikel 17 i elforordningen, kan nye samkøringslinjer mellem medlemsstater på anmodning midlertidigt undtages fra bestemmelserne i elmarkedsforordningens artikel 19, stk. 2 og 3, og fra elmarkedsdirektivets artikel 6 og 43, artikel 59, stk. 7, og artikel 60, stk. 1.

Elmarkedsdirektivets artikel 6, som svarer til artikel 32 i det gældende eldirektiv, og som er implementeret i § 24 i lov om elforsyning, fastsætter regler om ordninger for tredjeparters adgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer. Artikel 43 i elmarkedsdirektivet vedrører krav til ejerskabsmæssig adskillelse af transmissionssystemer og transmissionssystemoperatører. Artikel 59, stk. 7, i elmarkedsdirektivet, som svarer til artikel 37, stk. 6, i det gældende eldirektiv, og som er implementeret i § 73 a i lov om elforsyning, vedrører de regulerende myndigheders ansvar for fastsættelse og godkendelse af nationale metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår på flere områder. Der er bl.a. tale om metoder og vilkår for tilslutning og adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer eller metoderne herfor. Artikel 60, stk. 1, i elmarkedsdirektivet, som svarer til artikel 37, stk. 10, i det gældende eldirektiv, og som er implementeret i § 77 i lov om elforsyning, vedrører de regulerende myndigheders adgang til at ændre vilkår, betingelser, herunder tariffer eller metoder, som omhandlet i artikel 59 i elmarkedsdirektivet.

Elmarkedsforordningens artikel 63 angiver de betingelser, der skal være opfyldt, for at en undtagelse kan indrømmes fra de nævnte bestemmelser. Heraf følger bl.a., at investeringen skal øge konkurrencen i elektricitetsleveringen. En undtagelse må ikke skade konkurrencen eller den effektive funktion af det indre marked for elektricitet eller den effektive funktion af det regulerede system, som samkøringslinjen er forbundet med. Risikoniveauet ved investeringen skal endvidere være sådan, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet.

Efter elmarkedsforordningens artikel 66 skal medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af forordningen, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen anvendes. Bestemmelsen viderefører artikel 22 i elforordningen.

2.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter EUF-Traktatens artikel 288 er en forordning almentydlig og umiddelbart gældende i hver medlemsstat og må ikke gennemføres i national ret. Der kan dog være krav om fastsættelse af supplerende national lovgivning for at sikre effektiv gennemførelse, ligesom der kan være mulighed for medlemsstaterne til at fastsætte udfyldende regler eller undtagelser. Forordninger kan dog have direktivlignende be-

stemmelser, som pålægger medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler om et bestemt område eller opstiller alternative ordninger, som medlemsstaterne kan vælge imellem.

2.1.3.1. Prioriteret lastfordeling

Bestemmelsen i lov om elforsyning om prioriteret netadgang, som implementerer bestemmelser i VE-direktivet og energieffektiviseringsdirektivet, foreslås ophævet. I stedet indsættes en ny bestemmelse om prioriteret lastfordeling i overensstemmelse med elmarkedsforordningens afgrænsning i artikel 12, stk. 2 og 4, om prioriteret lastfordeling, således at der ved lastfordeling mellem elproduktionsanlæg vil gives forrang til elproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet og enten har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW eller er omfattet af et demonstrationsprojekt for innovative teknologier, og til produktionsanlæg, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. For demonstrationsprojekter for innovative teknologier vil der alene gives forrang, hvis disse er godkendt af Forsyningstilsynet, og hvis en sådan forrang er begrænset til den tid og det omfang, der er nødvendigt for at opfylde demonstrationsformålet. For anlæg, der anvender vedvarende energi som energikilde, som ikke er omfattet af et demonstrationsprojekt, og som er sat i drift den 1. januar 2026 eller senere, vil der alene gives forrang til anlæg med en installeret elkapacitet på mindre end 200 kW.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at krav om prioriteret adgang til elnettet og om prioriteret lastfordeling ikke længere vil fremgå af henholdsvis energieffektivitetsdirektivet og VE-direktivet. For energieffektivitetsdirektivet udgår bestemmelserne med virkning fra 1. januar 2020. VE-direktivet fra 2009 ophæves med virkning fra den 1. juli 2021 og erstattes af et omarbejdet VE-direktiv, der ikke har bestemmelser om prioriteret netadgang og prioriteret lastfordeling.

Fremover vil prioriteret lastfordeling blive reguleret med udgangspunkt i elmarkedsforordningen, der finder anvendelse fra 1. januar 2020 og bl.a. regulerer, hvilke produktionsanlæg, der skal eller kan gives forrang ved lastfordeling, herunder medlemsstaternes forpligtelser til at sikre en sådan forrang. Derimod indeholder elmarkedsforordningen ikke bestemmelser om prioriteret adgang til elnettet.

Anvendelsesområdet for prioriteret lastfordeling vil med den foreslåede ændring blive indsnævret, da det for VE-anlæg og anlæg med højeffektiv kraftvarmeproduktion alene vil omfatte anlæg med installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. Dette vil dog alene få betydning for nye eller væsentligt ændrede anlæg, som ikke var sat i drift inden den 4. juli 2019, jf. overgangsbestemmelsen i elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 6. Bestemmelsen er direkte anvendelig, og der er derfor ikke behov for en overgangsbestemmelse i lov om elforsyning.

Den nye bestemmelse indebærer endvidere, at elproduktionsanlæg, der anvender affald som brændsel, ikke længere vil gives prioriteret lastfordeling og netadgang. Artikel 12 i elmarkedsforordningen tillader således ikke en sådan forrang for disse anlæg. Dette vil dog få en yderst begrænset hvis overhovedet nogen betydning i praksis, da alle elproducerende anlæg byder ind på markedet på lige vilkår og derfor har den samme adgang til markedet, uanset om der er en forrang for anlæg, der producerer elektricitet ved forbrænding af affald eller ej. Bestemmelsen vil alene kunne få en betydning i tilfælde, hvor Energinet vurderer, at der skal slukkes for et anlæg. Som udgangspunkt vil dette også ske på markedsvilkår, og kun hvor ingen elproducenter tilbyder at slukke for deres anlæg, vil Energinet derfor beslutte, hvilke anlæg der skal slukkes for. I disse tilfælde vil anlæg omfattet af bestemmelsen slukkes til sidst. Det bemærkes dog, at situationen kun forventes at opstå i ekstraordinære tilfælde. Derudover følger det af lov om elforsyning § 12 a, stk. 4, jf. stk. 1, at alene mindre anlæg, der producerer elektricitet ved forbrænding af affald er omfattet af § 27 c, stk. 1, 1. pkt., hvilket har indsnævret den gældende bestemmelses anvendelsesområde yderligere.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at muligheden for efter elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 3, ikke at anvende prioriteret lastfordeling til produktionsanlæg med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW, der bruger vedvarende energikilder, hvor der er tale om en påbegyndelse af drift mindst 6 måneder efter, at beslutningen om ikke at anvende prioriteret lastfordeling er truffet, eller for at anvende en lavere minimumskapacitet, ikke skal udnyttes. Det er med lovforslaget således hensigten i videst muligt omfang alene at videreføre gældende vilkår for prioriteret lastfordeling.

For så vidt angår ophævelse af bestemmelsen om prioriteret adgang til elnettet for VE-anlæg, højeffektive kraft-varmeverker og anlæg, der anvender affald som brændsel, vil dette få en yderst begrænset hvis overhovedet nogen betydning i praksis, da alle elproducerende anlæg byder ind på markedet på lige vilkår og derfor har den samme adgang til markedet. Den prioriterede adgang for tilslutning af ovennævnte elproduktionsanlæg har i dag heller ingen praktisk betydning, da de anlæg, der i dag tilsluttes, anvender vedvarende energikilder og ikke fossile kilder til elproduktion.

Dette indebærer også, at det ikke anses for nødvendigt at indsætte en overgangsbestemmelse, som skal håndtere, at bestemmelsen om prioriteret netadgang for VE-anlæg i det oprindelige VE-direktiv først ophæves 1. juli 2021.

Det følger endvidere af forordningen, at den prioriterede lastfordeling er betinget af, at den sikre drift af det nationale elektricitetssystem tillader det, og på grundlag af gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, hvilket allerede fremgår af § 27 c, stk. 1, 2. pkt. og § 28, stk. 2, nr. 16.

2.1.3.2. Balanceansvar

Som anført under afsnit 2.1.2.2 fastsætter artikel 5 i elmarkedsforordningen regler om balanceansvar for markedsdeltagere. Artikel 5, stk. 2, i elmarkedsforordningen, giver medlemsstaterne mulighed for under visse betingelser at fastsætte undtagelser fra balanceansvaret for demonstrationsprojekter, for produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder med en elkapacitet på under 400 kW, dog 200 kW for produktionsanlæg, der er sat i drift fra den 1. januar 2026, og for anlæg omfattet af godkendte statsstøtteordninger. Artikel 5 i elmarkedsforordningen er en ny bestemmelse, som ikke fremgår af elforordningen. Udnyttelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 5 forudsætter til dels en ændring af lov om elforsyning. Artikel 6 i elmarkedsforordningen regulerer, hvorledes betalingen for ubalancer skal fastsættes.

Elforsyningsloven indeholder ikke en udtrykkelig bestemmelse om, at alle markedsdeltagere har balanceansvar, men fastsætter regler om betaling for ubalancer.

Det foreslås på den baggrund, at elmarkedsforordningens udgangspunkt om, at alle markedsdeltagere er balanceansvarlige, af forståelsesmæssige hensyn gengives i elforsyningsloven.

Vindmøller og VE-elproduktionsanlæg, som i dag modtager pristillæg efter lov om vedvarende energi, er undtaget fra balanceansvar. Der er tale om anlæg, som efter lov om fremme af vedvarende energi er omfattet af aftagepligten, og hvor Energinet sælger elproduktionen og dermed er produktionsbalanceansvarlig.

Energinet afholder derfor også i dag omkostninger for ubalancerne i medfør af lov om elforsyning. De pågældende ordninger er allerede statsstøttegodkendte og kan derfor i overensstemmelse med elmarkedsforordningen fortsat være undtaget fra balanceansvar efter VE-loven. Bestemmelsen om betalingen for ubalancer for disse aftagepligtige anlæg vil blive bibeholdt i elforsyningsloven.

Det foreslås herudover, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse og indenfor rammerne af elmarkedsforordningens artikel 5, stk. 2, at fastsætte regler om undtagelse af produktionsanlæg, der producerer energi ved vedvarende energikilder, og har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW fra balanceansvar. Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at det finansielle ansvar for ubalancer opfyldes af en anden markedsdeltager, hvis der er indrømmet en undtagelse fra balanceansvar. Dette er en gennemførelse af kravet i elmarkedsforordningens artikel 5, stk. 3, hvorefter medlemsstaten i tilfælde af fritagelser fra balanceansvar skal sikre, at det finansielle ansvar for ubalancer er opfyldt af en anden markedsdeltager.

Baggrunden herfor er, at visse mindre anlæg, der ikke er omfattet af Energinets aftagepligt efter lov om fremme af vedvarende energi, og som producerer elektricitet ved anvendelse af vedvarende energi, ikke er omfattet af balance-

ansvar efter gældende ret. Der er konkret tale om anlæg, som ikke producerer elektricitet til det kollektive elnet, eller anlæg, som kun producerer en begrænset mængde elektricitet til det kollektive elnet, dvs. typisk små egenproducenter. Undtagelsen bygger på den begrænsede risiko for, at produktionen fra disse anlæg skaber ubalance i elnettet.

Det forventes, at ministeren vil udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler, der undtager disse anlæg fra balanceansvar, så det sikres, at disse anlæg også fremover fritages fra krav om balanceansvar inden for rammerne af artikel 5, stk. 2, i elmarkedsforordningen. Herved fastholdes samme vilkår, som gælder i dag for disse anlæg. Energinet eller en anden markedsdeltager vil blive udpeget til at opfylde det finansielle ansvar på vegne af de fritagne anlæg.

For så vidt angår nyttilsluttede anlæg, forventes disse anlæg ikke at blive undtaget fra balanceansvar, hvorfor nyttilsluttede anlæg vil være omfattet af elmarkedsforordningens regler om balanceansvar.

Det foreslås endvidere, at lovens bestemmelse om, at Energinet kan opkræve rimelig betaling for ubalancer ændres, således at det dels kommer til at fremgå, at betalingen herfor skal ske i overensstemmelse med elmarkedsforordningen, dels at Energinet altid opkræver betaling for ubalancer, der ikke er omfattet af undtagelse fra balanceansvar. Baggrunden herfor er, at elmarkedsforordningen fastsætter, at alle er økonomisk ansvarlige for ubalancer, hvilket indebærer, at der som udgangspunkt skal betales for alle ubalancer.

2.1.3.3. Henvisninger til EU-regler i lov om elforsyning

Elmarkedsforordningen indeholder bestemmelser, som viderefører tilsvarende bestemmelser i elforordningen og derfor alene forudsætter konsekvensrettelser af de gældende henvisninger til elforordningen i lov om elforsyning. Det drejer sig om elmarkedsforordningens artikel 19, der viderefører elforordningens artikel 16, stk. 6, artikel 51, der viderefører elforordningens artikel 3, og artikel 63, der viderefører elforordningens artikel 17.

Det foreslås derfor, at henvisningerne til ovennævnte artikler i elforordningen i §§ 19 d, 26 a og 74 a i lov om elforsyning ændres til de tilsvarende bestemmelser i elmarkedsforordningen.

Tilsvarende foreslås det, at lovens henvisninger til elforordningen, hvor dette sker uden henvisning til konkrete bestemmelser, ændres til henvisninger til elmarkedsforordningen, herunder i tilsyns-, påbuds-, straffe- og klagebestemmelserne i § 51, stk. 1, og §§ 78, 85 d, 87 og 89, der skal sikre en effektiv anvendelse og håndhævelse af elmarkedsforordningen.

2.2. Forskønnelse af eltransmissionsnettet

2.2.1. Gældende ret

Etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net kan efter den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet ske, hvis der er et tilstrækkeligt behov for udbygningen, herunder at udbygningen sker med sigte på øget forsyningssikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrencemarkeder eller indpasning af vedvarende energi, eller hvis projektet er nødvendigt til opfyldelse af pålæg udstedt af klima-, energi- og forsyningsministeren efter lovens § 4, stk. 6 med henblik på varetagelse af elforsyningssikkerheden på mindre øer m.v. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen, jf. lovens § 4, stk. 1, 2. pkt.

Når der er konstateret tilstrækkeligt behov for en udbygning af transmissionsnettet af hensyn til f.eks. øget forsyningssikkerhed eller til indpasning af vedvarende energi, jf. oven for, kan der i forbindelse med planlægningen af den konkrete udbygning og vurderingen af, om denne skal ske ved kabelægning eller ved brug af luftledninger, efter gældende ret også lægges vægt på miljømæssige hensyn og hensynet til landskabelige effekter, herunder forskønnelse. Det er dermed ikke udelukket, at andre hensyn, f.eks. til forskønnelse, indgår ved beslutningen om, hvorvidt en udbygning skal ske ved kabellægning eller ved brug af luftledninger.

Udbygningen af transmissionsnettet, som Energinet i henhold til § 2, stk. 1, i lov om Energinet er ansvarlig for, skal efter lovens § 4, stk. 2, være belyst i en plan udarbejdet af Energinet, som samtidigt skitserer det fremtidige behov for transmissionskapacitet. Planen skal indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren, og udbygningen kan tidligst påbegyndes 6 uger efter planens indsendelse. I henhold til § 4, stk. 3, kan ministeren bestemme, at udbygningen kræver ministerens godkendelse. Det bemærkes, at ministerens beføjelse til bl.a. at kræve godkendelse af udbygninger udøves af Energistyrelsen, hvor omkostningerne vurderes at være mindre end 100 mio. kr., jf. § 16, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 891 af 17. august 2011 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (systemansvarsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i bl.a. lov om elforsyning og lov om Energinet.

Udbygningen af eltransmissionsnettet skal ske som led i Energinets sammenhængende, helhedsorienterede planlægning af eltransmissionsnettet. Denne planlægning danner dels grundlag for en vurdering af de aktuelle og fremtidige markedsforhold, forsyningssikkerhed, systemdrift, forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er nødvendige for en fremtidig miljøvenlig og energieffektiv transmission og distribution af elektricitet, dels for en vurdering af behovet for ændringer, demontering og nyanlæg af eltransmissionsnet over 100 kV og alle udlandsforbindelser. Dette følger af § 12, stk. 1, i systemansvarsbekendtgørelsen.

Lov om elforsynings § 21, stk. 1, indeholder en bestemmelse vedrørende etablering af nye eltransmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net, der indholdsmæssigt svarer til bestemmelsen i § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet.

Bestemmelsen i lov om elforsyning vil finde anvendelse, hvis det på et tidspunkt besluttes, at opgaver, som Energinet aktuelt varetager efter § 4 i lov om Energinet, skal varetages af andre virksomheder end Energinet eller dennes helejede datterselskaber.

2.2.2. Principper og retningslinjer for udbygning, herunder ved kabellægning, af eltransmissionsnettet

Energinets planlægning og udbygning af transmissionsnettet i henhold til § 4, stk. 1, i lov om Energinet sker inden for rammerne af overordnede retningslinjer, der er fastlagt ved og understøttet af politiske aftaler.

Retningslinjerne for udbygningen af eltransmissionsnettet, herunder ved kabellægning, har udviklet sig løbende over de seneste tre årtier. De første landsdækkende principper blev udarbejdet i 1995 på initiativ af det daværende miljøministerium. Her blev det fastlagt, at der skulle tilstræbes en reduktion af det samlede luftledningsnet over 100 kV. Disse principper blev i 2004 og 2005 suppleret med forbedrede muligheder for kabellægning af eksisterende 132-150 kV-luftledninger.

I 2008 blev Elinfrastrukturrapporten udarbejdet til klima- og energiministeren af et udvalg bestående af repræsentanter fra Klima- og Energiministeriet, Energistyrelsen, Energinet.dk, Miljøministeriet ved By- og Landskabsstyrelsen samt Miljøcenter Odense, Finansministeriet, Kommunernes Landsforening og Dansk Energi. I forlængelse heraf indgik Folketingets partier bag energiaftalen af 21. februar 2008 en aftale om retningslinjer for den fremtidige udbygning af det overordnede eltransmissionsnet i Danmark. De nye retningslinjer indebar, at nye 132-150 kV-forbindelser skulle kabellægges, at eksisterende 132-150 kV-forbindelser skulle kabellægges i henhold til en sammenhængende kabelhandlingsplan, og at sigtet for alle 400 kV-forbindelser var, at de ville skulle anlægges i jorden frem for på master i takt med, at udviklingen i forsyningssikkerhed, teknologi og samfundsøkonomi tilsagde det. Samtidigt skulle der gennemføres en forskønnelse af det nuværende 400 kV-net over kortere strækninger ved byområder og naturområder af national interesse.

Med udgangspunkt i de nye 2008-retningslinjer for kabellægning og udbygning af eltransmissionsnettet blev der i 2009 fremlagt en kabelhandlingsplan for det eksisterende 132-150 kV-net, "Kabelhandlingsplan, 132-150 kV – Marts 2009", og en forskønnelsesplan for 400 kV-nettet, "Forskønnelse af 400 kV-nettet".

Med Energiaftalen af 22. marts 2012 blev dele af kabelhandlingsplanen udskudt, mens Solcelleaftalen af 15. november 2012 medførte en justering i principper for udbygning af 400 kV-nettet og udskydelse af tre 400 kV-forskønnelsesprojekter.

Kabellægning af eltransmissionsnettet var således tidligere en integreret del af Energinets planlægning for så vidt angår udbygning af 132-150 kV-transmissionsnet, og dette princip

blev lagt til grund ved ministerens godkendelse heraf efter § 4 i lov om Energinet, idet udgangspunktet i overensstemmelse med kabelhandlingsplanen og forskønnelsesplanen var, at både nye og eksisterende transmissionsledninger så vidt muligt skulle kabellægges. Den teknologiske og omkostningsmæssige udvikling, som var en forudsætning for, at fremtidige udbygninger af eltransmissionsnettet kunne foretages med 400 kV-kabler i jorden, har imidlertid ikke fundet sted.

Regeringen nedsatte i september 2015 en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Energistyrelsen, Finansministeriet og Energinet, som skulle foretage en analyse af mulighederne for at tilpasse kabelhandlings- og forskønnelsesplanerne med henblik på at reducere investeringsomfanget under hensyn til forsyningssikkerhed og integration af vedvarende energi m.v. Endvidere skulle arbejdsgruppen foretage en vurdering af de miljø- og landskabsmæssige udfordringer dette ville give. Arbejdsgruppen skulle endvidere udarbejde et beslutningsoplæg for dels en tilpasning af ovennævnte planer, dels for principper for den fremtidige udbygning af elinfrastrukturen. Arbejdsgruppens resultater fremgår af rapporten, "Tilpasning af kabelhandlings- og forskønnelsesplanerne og principper for den fremtidige udbygning af elinfrastrukturen" fra december 2015.

På baggrund af rapporten, jf. ovenfor, blev der som led i PSO-aftalen fra 2016 opnået enighed om, at der skulle gennemføres en tilpasning af den eksisterende kabelhandlingsplan. Tilpasningen betyder, at det eksisterende 132-150 kV-net som udgangspunkt bevares som luftledninger med kabellægning af udvalgte strækninger gennem naturområder og bymæssig bebyggelse, at de seks konkrete projekter i forskønnelsesplanen for 400 kV-nettet fastholdes (heraf er tre gennemført), at nye 400 kV-forbindelser etableres med luftledninger med mulighed for partiel kabellægning på udvalgte strækninger og med mulighed for kompenserende kabellægning af 132-150 kV-net i nærheden af de nye 400 kV-luftledninger, og at nye 132-150 kV-forbindelser fortsat vil blive etableret med kabler. De tre konkrete forskønnelsesprojekter på 400 kV-nettet, der udestår, er Årslev Engsø, Roskilde Fjord og Kongernes Nordsjælland.

2.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som det fremgår af afsnit 2.2.1 ovenfor, er det såvel i forbindelse med nyetablering som ved væsentlige ændringer af eltransmissionsnettet muligt efter gældende ret at inddrage forskønneshensyn ved den nærmere planlægning af en udbygning, herunder i forhold til en beslutning om kabellægning, hvis udbygningen i øvrigt er begrundet i et tilstrækkeligt behov, jf. § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at PSO-aftalens punkter om henholdsvis kabellægning af nye 132-150 kV-forbindelser og partiel kabellægning af nye 400 kV-forbindelser kan gennemføres med hjemmel i gæl-

dende ret. En beslutning om etablering af nye net, herunder ved kabellægning, vil således altid ske med udgangspunkt i, at der er konstateret et tilstrækkeligt behov for udbygningen i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet, herunder at udbygningen vil ske med sigte på f.eks. øget forsyningssikkerhed eller beredskabsmæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrencemarkeder eller indpasning af vedvarende energi, eller hvis projektet er nødvendigt til opfyldelse af pålæg udstedt af klima-, energi- og forsyningsministeren efter lovens § 4, stk. 6 med henblik på varetægelse af elforsyningssikkerheden på mindre øer m.v. Når der er konstateret et behov for udbygningen, vil der i forbindelse med den nærmere udførelse heraf tillige kunne inddrages forskønnelseshensyn, som således vil kunne føre til, at udbygningen skal ske eksempelvis ved kabellægning frem for anvendelse af luftledninger.

Gældende ret indeholder derimod ikke hjemmel til at beslutte kabellægning af bestående dele af eltransmissionsnettet, hvor dette alene er begrundet i forskønnelseshensyn, og hvor den pågældende ændring således ikke i øvrigt er begrundet i et tilstrækkeligt behov af hensyn til eksempelvis øget forsyningssikkerhed eller indpasning af vedvarende energi.

Det betyder, at der i gældende ret ikke er hjemmel til at gennemføre PSO-aftalens punkter om tilpasning af kabelhandlings- og forskønnelsesplaner og om principper for den fremtidige udbygning af elinfrastrukturen, der indebærer ændringer af det eksisterende eltransmissionsnet alene af hensyn til natur og landskab samt by og byvækst.

Lovforslaget indeholder på den baggrund forslag om, at der indsættes en bestemmelse i henholdsvis lov om Energinet og lov om elforsyning, hvorefter der i særlige tilfælde vil kunne ske ændringer i de bestående eltransmissionsnet alene af hensyn til forskønnelse.

De særlige tilfælde, der vil kunne begrunde ændringer i eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, vil være defineret og afgrænset af de til enhver tid foreliggende politiske aftaler på området, herunder den finansiering, som der til enhver tid er truffet politisk beslutning om.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er således at sikre fornøden lovhjemmel til udmøntning af de dele af PSO-aftalen, hvor ændringer i eltransmissionsnettet skal ske alene af hensyn til forskønnelse. Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes kunne danne grundlag for at udmønte fremtidige politiske aftaler, der vedrører ændringer i eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse. De ændrede regler har dermed ikke til formål at give hjemmel til enhver ændring af eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, men kun til ændringer, der prioriteres politisk.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der med hjemmel i denne og i overensstemmelse med den politiske beslutning, der ligger bag PSO-aftalen vil kunne ske kabellægning af

udvalgte strækninger gennem natur og landskab samt nær by og byvækst af det eksisterende 132-150 kV-net, at de tre projekter for henholdsvis Årslev Engsø, Roskilde Fjord og Kongernes Nordsjælland i forskønnelsesplanen for 400 kV-nettet kan gennemføres, og at der i forbindelse med etableringen af nye 400 kV-forbindelser kan ske kompenserende kabellægning af 132-150 kV-net i nærheden for at mindske den landskabelige påvirkning i de pågældende områder.

Udbygning af hensyn til forskønnelse forventes i vidt omfang at ske ved kabellægning, men bestemmelsen er ikke begrænset hertil. Den foreslåede bestemmelse giver således tillige mulighed for, at der eksempelvis kan ske omlægninger af tracé og udskiftning af eksisterende master til master i nyt design af hensyn til forskønnelse. Ved begrebet tracé forstås kablets forløb i terrænet.

Det foreslås endvidere, at ændringer i bestående eltransmissionsnet alene af hensyn til forskønnelse og baggrunden herfor belyses i en plan, der forelægges for klima-, energi- og forsyningsministeren, senest 6 uger forinden den pågældende projekt planlægges påbegyndt, således at ministeren har mulighed for at vurdere, om projektet er af en sådan beskaffenhed, at det forudsætter ministerens godkendelse. Dette vil skabe parallelitet til de tilsvarende regler for udbygning af eltransmissionsnettet, hvor der er behov herfor af hensyn til eksempelvis forsyningssikkerheden, jf. lovens § 4, stk. 2.

2.3. Udløb af støtteordning for elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg med naturgas eller biogas

2.3.1. Gældende ret

Decentrale kraft-varme-anlæg, der anvender naturgas, biogas eller begge disse energikilder som brændsel, kan modtage tilskud til elproduktionen. Tilskuddet ydes som et pristillæg i form af et grundbeløb, jf. § 58, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 8, i lov om elforsyning. Det er en forudsætning for ydelsen, at det pågældende kraft-varme-anlæg har fået elproduktionstilskud efter de hidtidige regler i § 2 b i lov om tilskud til elproduktion, der blev ophævet den 1. juli 2013.

Grundbeløbet fastsættes efter § 58, stk. 8, til det højeste udbetalte elproduktionstilskud i 2005, 2006 eller 2007 (historiske data). Grundbeløbet udbetales månedligt med en tolvtedel.

Udbetaling af pristillægget er betinget af, at produktionsanlægget er driftsklart og til rådighed for driften af det sammenhængende elforsyningssystem, jf. § 58, stk. 9, i lov om elforsyning. Der skal endvidere være tale om højeffektiv kraft-varme-produktion, jf. § 12, i bekendtgørelse nr. 760 af 24. juni 2013 om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1741 af 26. december 2017. Energistyrelsen foretager efter § 15 i bekendtgørelsen en efterkontrol af, om vilkåret om højeffektiv kraft-varme-produktion er opfyldt. Viser kontrollen, at vilkåret ikke er opfyldt, skal hele det udbetalte beløb for det pågældende år tilbagebetales.

Elforsyningsloven indeholder ikke en udløbsdato for ydelse af grundbeløb efter § 58, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 8.

Ordningen er statsstøttegodkendt ved Europa-Kommissionens beslutning N45/2010 – Ændring af elproduktionstilskuddet. Det fremgår heraf, at støtteordningen er anmeldt for en periode på 10 år, dvs. fra den 1. januar 2010 og indtil den 31. december 2019.

Af § 58, stk. 1, nr. 1, fremgår, at der ydes pristillæg i form af et grundbeløb for elektricitet produceret på decentrale kraftvarmeanlæg med affald som brændsel og som har modtaget afregningspris fastsat efter bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om elafregningspriser for decentrale elproducenter (treledstariffen).

Det fremgår af § 58, stk. 3, at pristillægget ydes i 20 år fra nettilslutningen, dog i mindst 15 år regnet fra den 1. januar 2004. Ordningen udløb 31. december 2018, men der vil for enkelte anlæg kunne ske udbetalinger frem til 1. januar 2024.

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det EU-retlige grundlag for pristillægget ydet efter elforsyningslovens § 58, stk. 1, nr. 2, i form af et grundbeløb for elektricitet produceret på decentrale kraftvarmeanlæg med naturgas, biogas eller begge disse energikilder som brændsel, indebærer, at der ikke lovligt kan ydes pristillæg i medfør af de gældende regler for støtteordningen efter udgangen af 2019, jf. Europa-Kommissionens beslutning N45/2010. Denne tidsmæssige afgrænsning af støtteordningen fremgår ikke af bestemmelserne i lov om elforsyning.

Det foreslås på denne baggrund, at bestemmelsen i elforsyningslovens § 58, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 8, ophæves med virkning pr. 1. januar 2020. Herved sikres der overensstemmelse mellem den EU-retlige statsstøttegodkendelse og elforsyningsloven.

Bestemmelsen i elforsyningslovens § 58, stk. 1, nr. 1, skal ikke ophæves, men foreslås videreført i uændret form. Som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen i § 58, stk. 1, nr. 2, vil denne videreførelse af lovtekniske grunde ske som en nyaffattelse af § 58, stk. 1. Der er med den foreslåede nyaffattelse således ikke tiltænkt en materiel ændring af bestemmelsen.

Der foreslås samtidigt indsat en overgangsordning, således at det sikres, at administrativ efterkontrol af udbetalt pristillæg efter § 58, stk. 1, nr. 2, fortsat er hjemlet efter den 31. december 2019. Der tænkes navnlig på Energistyrelsens kontrol af, hvorvidt værkerne er højeffektive (en højeffektivitetskontrol) i overensstemmelse med § 12, stk. 2, i bekendtgørelse om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme m.v. Kontrollen heraf sker i året efter, at udbetalingen af støtten er sket, og manglende opfyldelse af vilkåret medfører krav om tilbagebetaling af det udbetalte tilskud, jf. § 15.

Herudover foreslås enkelte lovtekniske konsekvensrettelser.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for staten.

Lovforslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser eller implementeringsomkostninger for kommuner eller regioner.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning er iagttaget, herunder særligt i forhold til princip 1 om enkle og klare regler, eftersom alle forslagens elementer har til formål at øge den reguleringsmæssige klarhed.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

For så vidt angår de foreslåede ændrede regler for kabellægning m.v. tages der med lovforslaget ikke stilling til konkrete kabellægnings m.v. af eltransmissionsnettet. Lovforslaget har i sig selv ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget vil sikre hjemmel til, at der i særlige tilfælde kan ske kabellægning og eksempelvis omlægning af tracé alene af hensyn til forskønnelse. I hvilke tilfælde dette vil ske og eventuelle erhvervsøkonomiske konsekvenser afhænger af den konkrete udmøntning, der vil være defineret og afgrænset af de til enhver tid foreliggende politiske aftaler på området, herunder den finansiering, som der til enhver tid er truffet politisk beslutning om.

Lovforslaget forventes heller ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De 5 principper for agil erhvervsrettet regulering er blevet vurderet og ikke fundet relevante for lovforslaget, eftersom lovforslaget ikke vedrører virksomheders anvendelse af teknologier eller forretningsmodeller, nye som gamle. Lovforslaget regulerer dermed ikke forhold, som er af betydning for eller til hinder for disse principper.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

For så vidt angår de foreslåede ændrede regler for kabellægning m.v. af eltransmissionsnettet forventes lovforslaget at medføre både positive og negative miljømæssige konsekvenser.

Det vurderes således, at en øget kabellægning frem for anvendelse af luftledninger i eltransmissionsnet samt omlægning af tracé kan medføre positive konsekvenser for natu-

rområder, bl.a. i forhold til sikkerhed, flora, fauna og kulturarv. Derudover kan anvendelse af kabellægning frem for anvendelse af luftledninger have positive konsekvenser for den visuelle påvirkning af landskabet, de støjmæssige gener, som luftledninger kan medføre i fugtigt vejr, og i forhold til muligheden for drift af landbrugsjord. Derimod kan kabellægning, især i anlægsfasen, medføre negative konsekvenser for naturområder i forbindelse med f.eks. skovrydning og beskadigelse af nogle arters levesteder.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget skal sikre gennemførelsen af elmarkedsforordningen ved at tilpasse national regulering i overensstemmelse med forordningen. Elmarkedsforordningen, jf. artikel 5, stk. 2, giver medlemsstaterne mulighed for at fritage markedsdeltagerne fra balanceansvaret på tre områder. For det første kan der fastsættes undtagelser for demonstrationsprojekter for innovative teknologier. Denne undtagelse vil ikke blive udnyttet. For det andet kan medlemsstaterne gøre undtagelse for produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW, dog 200 kW for produktionsanlæg, der er sat i drift fra den 1. januar 2026. For det tredje kan der gøres undtagelse for anlæg, der er omfattet af støtteordninger, som Europa-Kommissionen har godkendt i henhold til EU's statsstøtteregler, og som er sat i drift inden den 4. juli 2019.

Herudover vil elmarkedsforordningens mulighed for at omfatte højeffektiv kraftvarmeproduktion af prioriteret lastfordeling efter elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 4, blive udnyttet med lovforslaget, således at de eksisterende vilkår i henhold til gældende ret så vidt muligt videreføres.

Lovforslaget skal endvidere sikre, at bestemmelsen i lov om elforsyning om ydelse af pristillæg (i form af et grundbeløb) til elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg, der anvender naturgas eller biogas som brændsel, ophæves samtidigt med udløbet af statsstøttegodkendelsen (Europa-Kommissionens statsstøttesag N 45/2010). Godkendelsen udløber den 31. december 2019.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter i øvrigt.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 10. juli 2019 til den 19. august 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Bopa Law, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Brintbranchen, Bryggerforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Cerius, CO-industri, Copenhagen Merchants, Chevron Danmark, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Dana Pe-

troleum, DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra – Energibranchen, DELTA Dansk Elektronik, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, DKCPC, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU - Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, Energi Danmark, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energitjenesten, Eniig, Equinor, European Energy, Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeverker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Frederiksberg Kommune, Fredericia Spildevand A/S, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk Service), Havarikommissionen, Hess ApS, HOFOR A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, KL, KlimaEnergi A/S, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbygefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lundsby Biogas, Mærsk Olie og Gas A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Nævnenes Hus, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Radius Elnet A/S, Realkreditforeningen, Realkreditrådet og Finansrådet – FinansDanmark, Reel Energi Oplysning (REO), SE, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Syd Energi, Tekniq, Tek-

nologisk Institut, TREFOR, T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vindenergi

Danmark, VNG Danmark AS, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted, Østkraft, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Øget kabellægning af eltransmissionsnettet og omlægning af tracé kan medføre positive konsekvenser for naturområder, bl.a. i forhold til sikkerhed, flora, fauna og kulturarv, og for den visuelle påvirkning af landskabet, for de støjmæssige gener, som luftledninger kan medføre i fugtigt vejr, og for muligheden for drift af landbrugsjord.	Kabellægning, især i anlægsfasen, kan medføre negative konsekvenser i forbindelse med f.eks. skovrydning og beskadigelse af nogle arters levesteder.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skal sikre korrekt gennemførelse af elmarkedsforordningen og samtidigt sikre, at det nationale grundlag for udbetaling af støtte efter Europa-Kommissionens støttegodkendelse af tilskud til elproduktion (statsstøttesag N 45/2010) ophæves samtidigt med udløb af godkendelsen.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om elforsyning indeholder regler, der gennemfører EU-direktiver, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (herefter benævnt energieffektivitetsdirektivet).

Loven indeholder derfor en EU-note til lovens titel.

Energieffektivitetsdirektivet blev ændret i 2018 ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (omarbejdning).

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af fodnoten til lovens titel, at energieffektivitetsdirektivet er blevet ændret ved ovennævnte direktiver.

Den sidstnævnte ændring af energieffektivitetsdirektivet indebærer, at bestemmelser om prioriteret adgang til elnettet

og prioriteret lastfordeling til højeffektiv kraftvarmeproduktion er udgået af dette direktiv og delvist videreført i elmarkedsforordningens artikel 12. Ændringen medfører behov for en ændring af lov om elforsyning jf. nærmere herom lovforslagets § 1, nr. 7, og de specielle bemærkninger hertil.

Energieffektivitetsdirektivet er fortsat relevant i lov om elforsyning, da der fortsat gælder bestemmelser i direktivet, der er implementeret ved loven.

Det følger endvidere af den foreslåede nyaffattelse af noten, at henvisningen til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningssikkerhed og infrastrukturinvesteringer udgår. Dette direktiv er således ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/941/EU af 5. juni 2019 om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF. Ophævelsen medfører ingen konsekvenser for lov om elforsyning, da direktivet primært er implementeret ved bekendtgørelse nr. 891 af 17. august 2011 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. med senere ændringer.

Endelig følger det af den foreslåede nyaffattelse, at der i lov om elforsyning er medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/943/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), og at gengivelsen af bestemmelsen i loven udelukkende er begrundet i praktiske hensyn og ikke berører forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Den bestemmelse, der medtages i loven, er forordningens artikel 5, stk. 1, om balanceansvar, der er gengivet i den foreslåede ændring af § 27 c, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 2

Lov om elforsyning henviser flere steder til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling« og et enkelt sted til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling« (herefter benævnt elforordningen), herunder i tilsyns-, påbuds-, straffe- og klagebestemmelserne i §§ 51, stk. 1, 78, 85 d, 87 og 89, der skal sikre en effektiv anvendelse og håndhævelse af elforordningen.

Efter elforordningens artikel 22 skal medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af forordningen, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen anvendes.

Af den foreslåede ændring følger, at henvisninger til elforordningen over alt i loven ændres til en henvisning til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet« (herefter benævnt elmarkedsforordningen).

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at elforordningen pr. 1. januar 2020 erstattes af elmarkedsforordningen, der er en omarbejdning af elforordningen, jf. nærmere herom afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Artikel 66 i elmarkedsforordningen er en videreførelse af artikel 22 i elforordningen. Efter elmarkedsforordningens artikel 66 skal medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af forordningen, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen anvendes.

Den foreslåede ændring indebærer bl.a., at der vil kunne føres effektivt tilsyn med overholdelse af elmarkedsforordningen, og at overtrædelser af denne kan sanktioneres med samme intensitet og på samme niveau, som efter gældende ret har skullet sikre en effektiv anvendelse og håndhævelse af elforordningen.

Til nr. 3

Det fremgår af § 12 a, stk. 1, i lov om elforsyning, at elproduktion ved afbrænding af affald på anlæg på centrale kraftværkspladser, jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 6, kun må finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Der kan ikke gives tilladelse til afbrænding af blandet dagrenovation. Efter stk. 2 må elproduktion ved forbrænding af kød- og benmel og lignende produkter kun finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for elektricitet produceret på anlæg, som producerer elektricitet udelukkende ved forbrænding af affald. Det fremgår endvidere af stk. 4, at elproduktion som nævnt i stk. 1 og 2, ikke er omfattet af § 27 c, stk. 1, og modtager ikke pristillæg efter kapitel 9.

Det følger af den foreslåede ændring af § 12 a, stk. 4, at henvisningen i denne bestemmelse til § 27 c, stk. 1, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at henvisningen til affald udgår fra § 27 c, stk. 1, hvorfor det ikke længere vil være relevant at henvise til § 27 c, stk. 1, i bestemmelsen. For en nærmere gennemgang af ændringen af § 27 c, stk. 1, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 4

Transmissionsvirksomheder (Energinet) skal efter § 19 a i lov om elforsyning være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. Forsyningstilsynet skal certificere transmissionsvirksomheder, der opfylder kravet om ejermæssig adskillelse i § 19 a, jf. lovens § 19 d, stk. 1.

Det følger af § 19 d, stk. 6, 1. pkt., at Forsyningstilsynet straks efter sin udtrykkelige eller stiltiende afgørelse om certificering af en transmissionsvirksomhed, der opfylder kravet om ejermæssig adskillelse, skal tilsende Europa-Kommissionen underretning herom sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen. Det fremgår af § 19, stk. 6, 2. pkt., at Europa-Kommissionen herefter handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i elforordningen.

Når Europa-Kommissionen har modtaget en underretning om certificering, skal Europa-Kommissionen i henhold til artikel 3 straks behandle underretningen. Europa-Kommissionen har som udgangspunkt 2 måneder til at afgive sin udtalelse til den regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet i Danmark, om underretningens overensstemmelse med eldirektivet. Hvis Europa-Kommissionen vælger at anmode Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) om en udtalelse, forlænges denne frist med yderligere 2 måneder. Hvis ikke Europa-Kommissionen udtaler sig inden for den pågældende frist, anses Europa-Kommissionen for ikke at rejse indvendinger mod den regulerende myndigheds afgørelse. For en nærmere uddybning af artikel 3 henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.1.

Det følger af den foreslåede ændring af § 19 d, stk. 6, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, at bestemmelsens henvisning til elforordningens artikel 3 ændres til en henvisning til elmarkedsforordningens artikel 51.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at elforordningen erstattes af elmarkedsforordningen den 1. januar 2020, hvilket tillige indebærer, at artikelhenvisningerne i loven skal ændres, jf. herved ligeledes lovforslagets § 1, nr. 2, og de specielle bemærkninger hertil.

Elmarkedsforordningens artikel 51 viderefører artikel 3 i elforordningen. Før en virksomhed godkendes og udpeges som transmissionssystemoperatør skal den certificeres af den regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet i Danmark, jf. artikel 10 i eldirektivet. Inden endelig afgørelse om certificering kan træffes, vil Forsyningstilsynets udkast til afgørelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 51 i elmarkedsforordningen, der svarer til artikel 3 i elforordningen, skulle behandles af Europa-Kommissionen, der som udgangspunkt har 2 måneder til at afgive en udtalelse til Forsyningstilsynet om, hvorvidt tilsynets udkast til afgørelse om certificering er i overensstemmelse med eldirektivets bestemmelser om ejermæssig adskillelse. Hvis Kommissionen beslutter at anmode ACER om en udtalelse, forlænges fristen med yderligere 2 måneder. Hvis ikke Europa-Kommissionen udtaler sig inden for den pågældende frist, anses Europa-Kommissionen for ikke at rejse indvendinger mod den regulerende myndigheds afgørelse.

Elmarkedsforordningens artikel 51 skal således ses i sammenhæng med eldirektivets bestemmelser i artikel 9 og 10 om ejermæssig adskillelse af transmissionsvirksomheder og tilsynets certificering og pligt til at underrette Europa-Kommissionen, som er implementeret i elforsyningslovens § 19 a og 19 d. Eldirektivets artikel 9 og 10 videreføres uændret ved artikel 43, 52 og 53 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (omarbejdning), herefter benævnt elmarkedsdirektivet.

Artikel 51 i elmarkedsforordningen vil være umiddelbart gældende i medlemslandene, når denne erstatter artikel 3 i elforordningen den 1. januar 2020.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i § 21, stk. 1, 1. pkt., i lov om elforsyning, kan etablering af nye eltransmissionsnet beregnet for spændinger på over 100 kV og væsentlige ændringer i tilsvarende bestående eltransmissionsnet som udgangspunkt kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Meddelelse af tilladelse, jf. § 21, stk. 1, 3. pkt., er betinget af, at ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkelig behov for udbygningen, herunder at udbygningen sker med sigte på øget forsynings-sikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrencemarkeder og indpasning af vedvarende energi, eller hvis det ansøgte projekt er nødvendigt til opfyldelse af et pålæg i medfør af lovens § 21, stk. 2. Eksemplerne er ikke udtømmende, men indikerer en række elementer, som kan danne grundlag for en behovsvurdering. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen, jf. § 21, stk. 1, 4. pkt.

Når der er konstateret tilstrækkeligt behov for en netudbygning på baggrund af de hensyn, der er nævnt i stk. 1, 3. og 4. pkt., kan der i forbindelse med den nærmere planlægning af den konkrete udbygning og vurderingen af, om denne skal ske ved kabellægning eller luftledninger, efter gældende ret også lægges vægt på miljømæssige hensyn og hensynet til landskabelige effekter, herunder forskønnelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, 3. pkt., i lov om Energinet, at der i særlige tilfælde vil kunne ske ændringer i bestående eltransmissionsnet alene af hensyn til forskønnelse.

Bestemmelsen i § 21, stk. 1, gælder ikke for virksomhed varetaget af Energinet eller dennes helejede datterselskaber, jf. § 21, stk. 1, 2. pkt. For Energinet og dennes helejede datterselskaber gælder i stedet § 4, stk. 1, i lov om Energinet, som indholdsmæssigt svarer til § 21, stk. 1, i lov om elforsyning for så vidt angår betingelserne for etableringen af nye eltransmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net, herunder ved kabellægning.

Al transmissionsvirksomhed varetages for indeværende af Energinet, hvorfor bestemmelsen i § 21 på nuværende tidspunkt er af begrænset praktisk betydning.

Det følger af den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 21, stk. 1, 5. pkt., at der i særlige tilfælde vil kunne ske ændring i bestående eltransmissionsnet alene af hensyn til forskønnelse.

Den foreslåede ændring af § 21, stk. 1, skal læses i sammenhæng med ændringen af § 4, stk. 1, i lov om Energinet, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil, og har til formål at sikre parallelitet mellem § 21, stk. 1, i lov om elforsyning og § 4, stk. 1, i lov om Energinet med hensyn til

hjemmel til at foretage ændringer i bestående eltransmissionsnet alene af hensyn til forskønnelse, og uanset om ejeren af transmissionsnettet er Energinet eller en anden virksomhed.

De særlige tilfælde, der vil kunne begrunde ændringer i transmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, vil overordnet set være definerede og afgrænsede af de til enhver tid foreliggende politiske aftaler på området, herunder den finansiering, som der til enhver tid er truffet politisk beslutning om.

De ændrede regler har dermed ikke til formål at give hjemmel til enhver ændring af eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, men kun til ændringer, der prioriteres politisk.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er i første omgang at sikre fornøden lovhjemmel til udmøntning af de dele af Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften af 17. november 2016 (herefter benævnt PSO-aftalen), hvor ændringer i eltransmissionsnettet skal ske alene af hensyn til forskønnelse. Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes kunne danne grundlag for at udmønte fremtidige politiske aftaler, der vedrører ændringer i eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, herunder fremtidige politiske beslutninger om finansiering heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at der fremover vil være hjemmel til at gennemføre politiske aftaler om udbygning af eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, herunder politiske beslutninger om finansiering heraf, og således uden at udbygningen i øvrigt er begrundet i et konstateret behov ud fra de hensyn, der er nævnt i § 21, stk. 1, 3. og 4. pkt.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at gældende ret efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering ikke giver mulighed for at foretage udbygning af eltransmissionsnettet, hvor begrundelsen alene er hensynet til forskønnelse.

Det vil derfor ikke i henhold til gældende ret være muligt at gennemføre de punkter i PSO-aftalen, der indebærer, at der skal ske kabellægning m.v. af eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse.

For en nærmere gennemgang af PSO-aftalen på dette punkt henvises til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger, der ligeledes redegør for de dele af PSO-aftalen, der kan gennemføres med hjemmel i gældende ret.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse omfatter alle ændringer af eltransmissionsnettet af hensyn til forskønnelse, herunder også ændringer, der ikke er væsentlige. Anvendelsesområdet for denne bestemmelse er på dette punkt større end for den gældende bestemmelse i § 21, stk. 1, 1. pkt., der udover at fastsætte krav til etablering af nye net alene retter sig mod væsentlige ændringer af eksisterende net.

Udbygning af hensyn til forskønnelse forventes i vidt omfang at ske ved kabellægning, men den foreslåede bestemmelse er ikke begrænset hertil. Bestemmelsen skal således tillige give mulighed for eksempelvis omlægning af tracé eller udskiftning af eksisterende master til master i nyt design af hensyn til forskønnelse. Ved begrebet tracé forstås kablets forløb i terrænet.

Aktuelt skal den foreslåede bestemmelse sikre hjemmel til at gennemføre de dele af PSO-aftalen, der vedrører ændringer af det eksisterende kabelnet alene af hensyn til forskønnelse.

Den foreslåede bestemmelse vil således give mulighed for at gennemføre PSO-aftalens punkt om, at det eksisterende 132-150 kV-net som udgangspunkt skal bevares som luftledninger, men med kabellægning af udvalgte strækninger gennem natur og landskab og nær by og byvækst.

Endvidere vil den foreslåede bestemmelse sikre hjemmel til at gennemføre de tre konkrete forskønnelsesprojekter for 400 kV-nettet ved Årslev Engsø, Roskilde Fjord og Kongernes Nordsjælland, som der med PSO-aftalen blev opnået enighed om at fastholde. Forskønnelsesprojekterne fremgår af forskønnelsesplanen "Forskønnelse af 400 kV-nettet" fra 2009.

Endelig vil den foreslåede bestemmelse sikre mulighed for gennemførelse af PSO-aftalens punkt om kompenserende kabellægning af 132-150 kV-net i nærheden af nye 400 kV-luftledninger.

De hensyn til forskønnelse, som ligger bag PSO-aftalen, og som den foreslåede bestemmelse bl.a. skal sikre hjemmel til at udmønte, er hensyn til natur og landskab og til by og byvækst.

Beliggenhed i Natura 2000-områder, nationalparker og kystlandskaber er eksempler på forhold, der vil kunne tilgodeses efter den foreslåede bestemmelse. Endvidere vil også hensyn til bosætning og byudvikling, herunder både i land- og byområder, kunne udgøre hensyn til forskønnelse, der kan begrunde f.eks. kabellægning efter den foreslåede bestemmelse. I den forbindelse bemærkes, at byudvikling i et område vil kunne være påvirket af tilstedeværelsen af luftledninger, hvilket dermed kan have konsekvenser for planlægningen i de pågældende områder. Når luftledninger fjernes, vil det åbne op for nye muligheder for, hvordan et område kan anvendes i fremtiden, herunder eksempelvis til bosættelse eller rekreativt brug. Bosætningen i et område kan blive påvirket positivt ved, at eksisterende eltransmissionsnet kabellægges i forhold til bl.a. at mindske de visuelle og støjmæssige gener fra luftledninger. Hensyn til forskønnelse vil bl.a. kunne komme på tale i relation til kommunernes kommuneplantemaer for udpegning af bosætningsområder, herunder til boligområder, rekreative områder, offentlige formål og blandet bolig og erhverv.

Fastlæggelse af projekter vedrørende kabellægning m.v. af hensyn til natur og landskab samt by og byvækst vil derfor i

vidt omfang forudsætte inddragelse af og dialog med de pågældende kommuner.

Planlægningen af de konkrete projekter om ændringer af el-transmissionsnettet af hensyn til forskønnelse, herunder udvælgelsen af de konkrete strækninger og dimensioneringen vil i lighed med den udbygning, der vil kunne ske i henhold til § 21, stk. 1, 1., 3. og 4. pkt., skulle tage højde for øvrig lovgivning. Der vil således i relevant omfang bl.a. skulle foretages miljøvurderinger eller screeninger (VVM) og habitatvurderinger af de pågældende projekter. Indhentelse af fornødne tilladelser eller godkendelser skal i givet fald ligeledes sikres, f.eks. i henhold til skovloven, hvis kabellægning eksempelvis skal gå gennem fredskov, ligesom kulturarven skal sikres ved indhentelse af de fornødne dispensationer og udtalelser efter museumsloven.

Til nr. 6

Det fremgår af § 26 a, stk. 1, i lov om elforsyning, at bestemmelserne i lovens §§ 19 a og 20, § 21, stk. 2-4, § 23, stk. 2 og 3, og § 24 ikke finder anvendelse på forhold, som omfattes af artikel 17 i elforordningen.

§§ 19 a og 20 og § 21, stk. 2-4, vedrører transmissionsvirksomheders ejermæssige adskillelse fra produktions- og handelsaktiviteter og bevillingshavernes forpligtelser m.v., § 23, stk. 2 og 3, vedrører betingelser for godkendelse af direkte elforsyningsnet, og § 24 vedrører netadgang m.v.

Efter artikel 17 i elforordningen kan nye jævnstrømsforbindelser mellem medlemslande (samkøringslinjer) på anmodning midlertidigt undtages fra bestemmelser i elforordningen og fra eldirektivet. De bestemmelser i eldirektivet, der kan undtages, svarer til de i § 26 a, stk. 1, nævnte bestemmelser i elforsyningsloven. For en nærmere gennemgang af betingelserne for at meddele midlertidig undtagelse efter artikel 17 henvises til afsnit 2.1.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Lovens §§ 19 a og 20, § 21, stk. 2-4, § 23, stk. 2 og 3, og § 24 finder således ikke anvendelse i den periode, der er givet undtagelse for efter artikel 17 i elforordningen.

Det følger af § 26 a, stk. 2, i lov om elforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af anmodninger om midlertidig undtagelse efter artikel 17 i elforordningen. Bemyndigelsen giver hjemmel til at fastsætte regler om myndighedsopgaver, høring og lign. Bemyndigelsen er ikke udmøntet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 26 a, stk. 1 og 2, der begge skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, at bestemmelsernes henvisning til elforordningens artikel 17 ændres til henvisninger til elmarkedsforordningens artikel 63. De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at elforordningen erstattes af elmarkedsforordningen den 1. januar 2020, hvilket tillige indebærer, at artikelhenvisningerne skal ændres.

Artikel 63 i elmarkedsforordningen er en videreførelse af artikel 17 i elforordningen, hvorefter nye samkøringslinjer mellem medlemsstater på anmodning midlertidigt kan undtages fra bestemmelserne i elmarkedsforordningens artikel 19, stk. 2 og 3, og elmarkedsdirektivets artikel 6 og 43, artikel 59, stk. 7, og artikel 60, stk. 1.

Elmarkedsdirektivets artikel 6, som svarer til artikel 32 i det gældende eldirektiv og implementeret i § 24 i lov om elforsyning, fastsætter regler om ordninger for tredjeparters adgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer. Artikel 43 vedrører krav til ejerskabsmæssig adskillelse af transmissionssystemer og transmissionssystemoperatører. Artikel 59, stk. 7, i elmarkedsdirektivet, som svarer til artikel 37, stk. 6, i det gældende eldirektiv og implementeret i § 73 a i lov om elforsyning, vedrører de regulerende myndigheders ansvar for fastsættelse og godkendelse af nationale metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår på flere områder. Der er bl.a. tale om metoder og vilkår for tilslutning og adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer eller metoderne herfor. Artikel 60, stk. 1, i elmarkedsdirektivet, som svarer til artikel 37, stk. 10, i det gældende eldirektiv og implementeret i § 77 i lov om elforsyning vedrører de regulerende myndigheders adgang til at ændre vilkår, betingelser, herunder tariffer eller metoder, som omhandlet i artikel 59.

For at meddele undtagelse for nye jævnstrømsamkøringslinjer efter elmarkedsforordningens artikel 63 skal investeringen øge konkurrencen i elektricitetsleveringen. En undtagelse må ikke skade konkurrencen eller den effektive funktion af det indre marked for elektricitet eller den effektive funktion af det regulerede system, som samkøringslinjen er forbundet med. Risikoniveauet ved investeringen skal endvidere være sådan, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet.

Artikel 63 i elmarkedsforordningen vil være umiddelbart gældende i medlemslandene, når denne erstatter artikel 17 i elforordningen den 1. januar 2020.

Til nr. 7

Det følger af det gældende § 27 c, stk. 1, 1. pkt., at elproduktion fra decentrale kraft-varme-produktionsanlæg og elproduktionsanlæg, der producerer VE-elektricitet eller anvender affald som brændsel, har prioriteret adgang til elforsyningsnettet. For så vidt angår decentral kraftvarmeproduktion, skal der være tale om højeffektiv kraftvarme produktion, jf. § 2, stk. 2, i bekendtgørelse om oprindelsesgaranti for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion. Bestemmelsen vedrører en prioriteret adgang til at anvende elnettet, herunder til at blive tilsluttet nettet først, hvis der er flere ansøgninger.

Der er med bestemmelsen til dels tale om direktivimplementering. Bestemmelsen implementerer artikel 15, stk. 5, i direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektiv-

tet, herefter benævnt energieffektivitetsdirektivet. Det fremgår af artikel 15, stk. 5, at medlemsstaterne skal sikre en prioriteret adgang til nettet for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion, herunder ved lastfordeling. § 27 c, stk. 1, 1. pkt., sikrer dels implementering af artikel 16, stk. 2, i direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, herefter benævnt VE-direktivet. Det fremgår af artikel 16, stk. 2, i VE-direktivet fra 2009, at medlemsstaterne skal sikre, at der gives forrang til anlæg, der bruger vedvarende energikilder til produktion af elektricitet, herunder ved lastfordeling. Det fremgår af artikel 15, stk. 3, i direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet, at en medlemsstat skal kræve, at systemoperatørerne handler i overensstemmelse med artikel 16 i VE-direktivet fra 2009.

Den prioriterede adgang for anlæg, der producerer elektricitet ved anvendelse af energi fra vedvarende energikilder, til at anvende elforsyningsnettet har i dag ingen praktisk betydning, da alle elproducerende anlæg byder ind på markedet på lige vilkår og derfor har den samme adgang til markedet. Den prioriterede adgang for tilslutning af ovennævnte elproduktionsanlæg har i dag heller ingen praktisk betydning, da de anlæg, der i dag tilsluttes, anvender vedvarende energikilder og ikke fossile kilder til elproduktion.

Den prioriterede adgang til elnettet for affald er ikke direktivimplementering, men ren national regulering, som sikrer prioritet for anlæg, der modtager pristillæg efter kapitel 9 i lov om elforsyning.

Det følger af § 12 a, stk. 1, at elproduktion ved afbrænding af affald på anlæg på centrale kraftværkspladser kun må finde sted efter tilladelse fra ministeren. Det følger af § 12, stk. 4, at anlæg omfattet af stk. 1, ikke er omfattet af § 27 c, stk. 1, og ikke modtager pristillæg efter kapitel 9. Det er således alene mindre elproduktionsanlæg, der anvender affald som energikilde, som er omfattet af den prioriterede adgang i § 27 c, stk. 1, 1. pkt., jf. § 12 a, stk. 4, i lov om elforsyning.

Det følger af § 27 c, stk. 1, 2. pkt., at Energinet ved omlægninger som nævnt i SOGL alene kan reducere eller afbryde prioriteret elproduktion, hvis en reduktion fra andre anlæg ikke er tilstrækkelig til at opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningssystem, dvs. prioriteret lastfordeling. Ved prioriteret lastfordeling forstås, at aftaget har forrang for elproduktion fra andre produktionsenheder, dvs. i tilfælde af et behov for at nedregulere produktion, vil anlæg uden prioriteret lastfordeling slukkes eller nedjusteres, før anlæg med prioriteret lastfordeling. Det er således Energinet, der skal sikre den prioriterede lastfordeling. Energinet skal endvidere i medfør af § 28, stk. 2, nr. 16, anvende gennemsigtige, ikkediskriminerende, markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, den anvender til at udføre sit hverv.

Elmarkedsforordningen artikel 12 vil fremadrettet regulere, hvilke produktionsanlæg, der skal eller kan gives forrang ved lastfordeling, og hvor medlemsstaterne skal sikre en så-

dan forrang, hvor det er påkrævet. Bestemmelserne om prioriteret adgang til nettet ophæves i både VE-direktivet og energieffektivitetsdirektivet, og det er alene prioriteret lastfordeling, der i et vist omfang videreføres i elmarkedsforordningen.

Elmarkedsforordningen finder anvendelse fra den 1. januar 2020, og forordningens bestemmelser vil som udgangspunkt være umiddelbart gældende i medlemslandene. Forordningen har dog enkelte direktivlignende bestemmelser, herunder i artikel 12, som pålægger medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler om et bestemt område eller opstiller alternative ordninger, som medlemsstaterne kan vælge imellem. I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordningen skal lastfordelingen af produktionsanlæg og fleksibelt elforbrug foregå uden forskelsbehandling, gennemsigtigt og, medmindre andet er bestemt i henhold til artikel 12, stk. 2-6, på markedsvilkår. Artikel 12, stk. 2-7, vedrører prioriteret lastfordeling, og i stk. 2-5 forudsættes, at medlemsstaterne fastsætter nærmere regler herom.

Det følger af artikel 12, stk. 2, i forordningen, at medlemsstaterne skal sikre, at systemoperatørerne, i det omfang den sikre drift af det nationale elektricitetssystem tillader det og på grundlag af gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, ved lastfordeling mellem produktionsanlæg giver forrang til produktionsanlæg, der bruger vedvarende energikilder og har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW, dog mindre end 200 kW, for produktionsanlæg, der er sat i drift den 1. januar 2026 eller derefter, jf. stk. 5 samt til demonstrationsprojekter for innovative teknologier, der skal godkendes af den regulerende myndighed (i Danmark Forsyningstilsynet), såfremt en sådan forrang er begrænset til den tid og det omfang, der er nødvendigt for at opfylde demonstrationsformålet.

Efter artikel 12, stk. 3, i elmarkedsforordningen kan en medlemsstat beslutte ikke at anvende prioriteret lastfordeling til de nævnte produktionsanlæg, der bruger vedvarende energikilder, hvis der er tale om en påbegyndelse af drift mindst 6 måneder efter, at ovennævnte beslutning er truffet, eller at anvende en lavere minimumskapacitet end den, der er fastsat i bestemmelsen, under nærmere fastsatte betingelser.

Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 12, stk. 4, i forordningen endvidere give prioriteret lastfordeling for højeffektiv kraftvarmeproduktion med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW.

Det følger af elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 5, at der for anlæg, der sættes i drift den 1. januar 2026 eller senere alene kan gives forrang til de anlæg, som har en installeret elkapacitet på mindre end 200 kW, som anvender vedvarende energi som energikilde, og som ikke er omfattet af et demonstrationsprojekt.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 27 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om elforsyning, at lastfordeling mellem elproduktionsanlæg skal gives forrang til elproduktionsanlæg, der an-

vender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet og enten har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW eller er omfattet af et demonstrationsprojekt for innovative teknologier, og til produktionsanlæg, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW.

Med et demonstrationsprojekt forstås et projekt, der fremviser en teknologi, som er den første af sin art i Unionen, og som udgør en væsentlig nyskabelse, der rækker langt ud over det bedste eksisterende tekniske niveau, jf. elmarkedsforordningens artikel 2, nr. 24.

Den foreslåede nyaffattelse er en konsekvens af, at prioriteret adgang til nettet og prioriteret lastfordeling ikke længere vil fremgå af energieffektivitetsdirektivet eller VE-direktivet, da bestemmelserne herom udgår i direktiverne.

For energieffektivitetsdirektivet udgår bestemmelserne med virkning fra 1. januar 2020. Det oprindelige VE-direktiv ophæves først med virkning fra den 1. juli 2021, jf. artikel 37 i det omarbejdede VE-direktiv.

Med forslaget sikres gennemførelse af kravet i artikel 12, stk. 2, i elmarkedsforordningen om, at medlemsstaterne skal sikre prioriteret lastfordeling til elproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet og enten har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW eller er omfattet af et demonstrationsprojekt for innovative teknologier. Med forslaget udnyttes endvidere optionen i elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 4, således at det sikres, at højeffektiv kraftvarmeproduktion inden for rammerne af elmarkedsforordningen fortsat kan være omfattet af prioriteret lastfordeling.

Det følger af den foreslåede § 27 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om elforsyning, at der for demonstrationsprojekter for innovative teknologier alene gives forrang ved lastfordeling, hvis projekterne er godkendt af Forsyningstilsynet, og hvis en sådan forrang er begrænset til den tid og det omfang, der er nødvendigt for at opfylde demonstrationsformålet.

Med et demonstrationsprojekt forstås et projekt, der fremviser en teknologi, som er den første af sin art i Unionen, og som udgør en væsentlig nyskabelse, der rækker langt ud over det bedste eksisterende tekniske niveau, jf. elmarkedsforordningens artikel 2, nr. 24.

Med forslaget sikres, at kravet i artikel 12, stk. 2, om godkendelse af demonstrationsprojekter og den tidsmæssige begrænsning fremgår af bestemmelsen.

Det følger af den foreslåede § 27 c, stk. 1, 3. pkt., i lov om elforsyning, at for anlæg, der anvender vedvarende energi som energikilde, som ikke er omfattet af et demonstrationsprojekt, og som er sat i drift den 1. januar 2026 eller senere, gives der kun forrang til anlæg med en installeret elkapacitet på mindre end 200 kW.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at det følger af elmarkedsforordningens artikel 12, stk. 5, at der for anlæg, der sættes i drift den 1. januar 2026 eller senere alene kan gives forrang til de anlæg, som har en installeret elkapacitet på mindre end 200 kW, som anvender vedvarende energi som energikilde, og som ikke er omfattet af et demonstrationsprojekt.

Hjemlen for medlemsstaterne til i medfør af artikel 12, stk. 3, i elmarkedsforordningen under nærmere angivne betingelser at beslutte ikke at anvende prioriteret lastfordeling til anlæg, der bruger vedvarende energikilder til elproduktion, foreslås ikke anvendt i dansk ret, da det er hensigten i videst muligt omfang at videreføre gældende vilkår.

Anvendelsesområdet for prioriteret lastfordeling vil med den foreslåede ændring blive indsnævret, da det for VE-anlæg og anlæg med højeffektiv kraftvarmeproduktion alene vil omfatte anlæg med installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. Dette vil dog alene få betydning for nye eller væsentligt ændrede anlæg, som ikke var sat i drift inden den 4. juli 2019.

Det følger således af artikel 12, stk. 6, i elmarkedsforordningen, at for så vidt angår produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder eller højeffektiv kraftvarmeproduktion, som var sat i drift inden den 4. juli 2019, eller hvor der er indgået kontrakter herom inden den 4. juli 2019, vil disse produktionsanlæg fortsat kunne drage fordel af prioriteret lastfordeling, hvis anlæggene, da de blev sat i drift, var omfattet af prioriteret lastfordeling i henhold til artikel 15, stk. 5, i energieffektivitetsdirektivet eller artikel 16, stk. 2, i VE-direktivet. Dog finder prioriteret lastfordeling ikke anvendelse for disse produktionsanlæg fra det tidspunkt, hvor produktionsanlægget er genstand for betydelige ændringer, hvilket som minimum anses for at være tilfældet, når en ny tilslutningsaftale er påkrævet, eller hvor produktionskapaciteten af produktionsanlægget forøges. Bestemmelsen er direkte anvendelig, og der er derfor ikke behov for en overgangsbestemmelse i lov om elforsyning.

For så vidt angår ophævelse af bestemmelsen om prioriteret adgang til anvendelse af elnettet for VE-anlæg, højeffektive kraft-varmeverker og anlæg, der anvender affald som brændsel, så vil dette få en yderst begrænset hvis overhovedet nogen betydning i praksis, da alle elproducerende anlæg byder ind på markedet på lige vilkår og derfor har den samme adgang til markedet. Den prioriterede adgang for tilslutning af ovennævnte elproduktionsanlæg, som også er omfattet af begrebet prioriteret netadgang, har i dag heller ingen praktisk betydning, da de anlæg, der i dag tilsluttes, anvender vedvarende energikilder og ikke fossile kilder til elproduktion.

Dette indebærer også, at det ikke anses for nødvendigt at indsætte en overgangsbestemmelse, som skal håndtere, at bestemmelsen om prioriteret netadgang for VE-anlæg i det oprindelige VE-direktiv først ophæves 1. juli 2021.

Den foreslåede ophævelse af den gældende bestemmelse i § 27, stk. 1, 1. pkt., og den foreslåede indsættelse af de nye bestemmelser i stk. 1, 1.-3. pkt., indebærer, at der ikke længere vil blive givet forrang til elproduktionsanlæg, der anvender affald som brændsel. Artikel 12 i elmarkedsforordningen tillader således ikke en sådan forrang for disse anlæg. Dette vil dog få en yderst begrænset hvis overhovedet nogen betydning i praksis, da alle elproducerende anlæg byder ind på markedet på lige vilkår og derfor har den samme adgang til markedet, uanset om der er en forrang for anlæg, der producerer elektricitet ved forbrænding af affald eller ej. Bestemmelsen vil alene kunne få en betydning i tilfælde, hvor Energinet vurderer, at der skal slukkes for et anlæg. Som udgangspunkt vil dette også ske på markedsvilkår, og kun hvor ingen elproducenter tilbyder at slukke for deres anlæg, vil Energinet derfor beslutte, hvilke anlæg der skal slukkes for. I disse tilfælde vil anlæg omfattet af de foreslåede bestemmelser slukkes til sidst. Det bemærkes dog, at situationen kun forventes at opstå i ekstraordinære tilfælde. Derudover følger det af lov om elforsyning § 12 a, stk. 4, jf. stk. 1, at alene mindre anlæg, der producerer elektricitet ved forbrænding af affald er omfattet af § 27 c, stk. 1, 1. pkt., hvilket indsnævrer bestemmelsens anvendelsesområde yderligere.

Til nr. 8

§ 27 c, stk. 4, i lov om elforsyning fastsætter regler om betaling for ubalancer i elsystemet. Det fremgår af § 27 c, stk. 4, 1. pkt., at såfremt en brugers faktiske elproduktion, elforbrug eller elhandel i et driftsdøgn ikke svarer til det, som er meddelt efter Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer, kan Energinet kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, det påfører systemet. I henhold til § 27 c, stk. 4, 2. pkt., afholder Energinet dog altid omkostninger for ubalancer for elproduktion fra vindmøller omfattet af §§ 39 og 41 i lov om fremme af vedvarende energi, og fra VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, og § 47 i lov om fremme af vedvarende energi. Lov om elforsyning indeholder imidlertid ikke en generel bestemmelse om, hvem der er ansvarlig for de ubalancer, som markedsdeltagere forårsager i elsystemet (såkaldt balanceansvar).

Det følger af den foreslåede indsættelse af et nyt § 27 c, stk. 4, 1. pkt., at alle markedsdeltagere skal være balanceansvarlige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet, som modificeret ved § 27 c, stk. 4, 3. pkt. og regler fastsat i medfør af § 27 c, stk. 8.

Af elmarkedsforordningen, som vil finde anvendelse fra den 1. januar 2020 og være umiddelbart gældende i medlemslandene, fremgår af artikel 5, stk. 1, at alle markedsdeltagere skal være ansvarlige for de ubalancer, de skaber i elsystemet. Med henblik herpå skal markedsdeltagerne enten være balanceansvarlige aktører eller kontraktligt uddelegere deres ansvar til en balanceansvarlig aktør efter eget valg. Hver ba-

lanceansvarlig aktør er økonomisk ansvarlig for sine ubalancer og skal bestræbe sig på at være balanceret eller hjælpe elektricitetssystemet med at blive balanceret. I henhold til artikel 5, stk. 2, i elmarkedsforordningen, kan medlemsstaterne fritage bestemte grupper af markedsdeltagere fra balanceansvar. Det følger af artikel 5, stk. 3, i elmarkedsforordningen, at når medlemsstaten indrømmer en fritagelse efter stk. 2, skal den sikre sig, at det finansielle ansvar for ubalancer er opfyldt af en anden markedsdeltager. Artikel 6 i elmarkedsforordningen regulerer, hvorledes afregningen af ubalancer skal finde ske.

Begrebet »markedsdeltagere« fremgår af elmarkedsforordningen og er i medfør af elmarkedsforordningens artikel 2, nr. 25, defineret som »en fysisk eller juridisk person, der køber, sælger eller producerer elektricitet, der udfører aggregering, eller der er en operatør af tjenester vedrørende fleksibelt forbrug eller energilagringstjenester, herunder ved afgivelse af handelsordrer, på et eller flere elektricitetsmarkeder, herunder på balanceringsmarkeder«.

Den foreslåede indsættelse vil tydeliggøre, at alle markedsdeltagere som udgangspunkt er ansvarlige for de ubalancer, som de skaber i elsystemet.

Da den gældende § 27 c, stk. 4, 1. og 2. pkt., om betaling for ubalance beror på et samvirke med artikel 5 i elmarkedsforordningen, gengives udgangspunktet for artikel 5 om, at alle markedsdeltagere er balanceansvarlige i § 27 c, stk. 4, som et nyt 1. pkt., for at tydeliggøre dette udgangspunkt for balanceansvar.

Gengivelsen af elmarkedsforordningens artikel 5 på dette punkt er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Den foreslåede henvisning til 3. pkt. i § 27 c, stk. 4, og regler fastsat i medfør af § 27 c, stk. 8, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 11, indebærer, at udgangspunktet om balanceansvar for alle markedsdeltagere, ikke omfatter anlæg omfattet af aftagepligten efter lov om vedvarende energi, eller for de anlæg, som ministeren meddeler undtagelse efter regler fastsat efter stk. 8. Der henvises herved nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 9

§ 27 c, stk. 4, i lov om elforsyning fastsætter regler om betaling for ubalancer i elsystemet. Det fremgår af § 27 c, stk. 4, 1. pkt., at såfremt en brugers faktiske elproduktion, elforbrug eller elhandel i et driftsdøgn ikke svarer til det, som er meddelt efter Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer, herefter benævnt SOGL, kan Energinet kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, det påfører systemet. Det fremgår ikke udtrykkeligt af bestemmelsens ordlyd, at Energinet er forpligtet til at opkræve betaling for ubalancerne, men regulerer, at det er Energinet, og ikke en anden aktør, der kan opkræve betaling.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 c, stk. 4, 1. pkt., der bliver 2. pkt., at bestemmelsen om, at Energinet kan kræve, at der ydes rimelig betaling for ubalancer, der påføres elsystemet ændres til, at Energinet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet opkræver betaling for ubalancer.

Den foreslåede ændring skal ses i lyset af elmarkedsforordningens artikel 5 og 6, der regulerer såkaldt balanceansvar og balancemarked. I henhold til artikel 5, stk. 1, skal alle markedsdeltagere være ansvarlige for de ubalancer, de skaber i elsystemet (såkaldt balanceansvar). Alle markedsdeltagere vil enten være balanceansvarlige aktører eller vil kontraktligt kunne uddelegere deres ansvar til en balanceansvarlig aktør efter eget valg. Det er efter artikel 5, stk. 2, muligt for medlemsstaterne at fastsætte undtagelser fra balanceansvaret på tre områder. Når en medlemsstat fastsætter en undtagelse fra balanceansvaret, følger det af elmarkedsforordningens artikel 5, stk. 3, at medlemsstaten skal sikre sig, at det økonomiske ansvar for ubalancer er opfyldt af en anden markedsdeltager. Artikel 6, stk. 4, i elmarkedsforordningen fastsætter, hvorledes afregningen af balanceringsenergi skal ske, og efter artikel 6, stk. 5, skal ubalancerne afregnes til en pris, som afspejler energiens værdi i realtid.

Forsyningstilsynet godkender den metode, der ligger til grund for Energinets fastsættelse af de balancetariffer og -gebyrer, der opkræves hos markedsdeltagerne.

Ved at indsætte en henvisning til elmarkedsforordningen tydeliggøres det, at de nærmere regler om betaling for ubalancer fremgår af elmarkedsforordningen. Ved at fjerne ordet rimelig, sikres det, at betalingens størrelse alene reguleres ved forordningen.

Forordningen fastsætter ikke regler om, hvem der opkræver betaling for ubalancen.

Bestemmelsen bibeholdes derfor i lov om elforsyning, således at det fortsat fremgår, at det er Energinet, som opkræver betaling for ubalancer, hvis en brugers faktiske elproduktion, elforbrug eller elhandel i et driftsdøgn, ikke svarer til det, som er meddelt efter SOGL. Det vil endvidere indebære, at Energinet i overensstemmelse med elmarkedsforordningen vil være forpligtet til at opkræve betalingen, og at bestemmelsen således ikke alene fastsætter, hvem der har adgang til at opkræve. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at elmarkedsforordningen fremadrettet vil regulere betalingen for ubalancer. Elmarkedsforordningen finder anvendelse fra den 1. januar 2020, og forordningens bestemmelser herom vil være umiddelbart gældende i medlemslandene.

Til nr. 10

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 27 c, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning, at Energinet afholder omkostninger for ubalancer som nævnt i stk. 4, 1. pkt., for elproduktion fra vindmøller omfattet af §§ 39 og 41 i lov om fremme af vedvarende energi, og fra VE-elproduktionsanlæg omfat-

tet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, og § 47 i lov om fremme af vedvarende energi.

Det følger af den foreslåede ændring af det gældende § 27 c, stk. 4, 2. pkt., der bliver 3. pkt., at henvisningen i denne bestemmelse til 1. pkt. ændres til 2. pkt.

Ændringen er en konsekvens af, at der i det gældende § 27 c, stk. 4, foreslås indsat et nyt 1. pkt., og at det gældende 1. pkt. herefter bliver til 2. pkt., jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 11

§ 27 c, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning indeholder en undtagelse fra balanceansvar for ubalancer skabt i elsystemet af elproduktion fra en vindmølle omfattet af §§ 39 og 41 i lov om fremme af vedvarende energi, og fra et VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, og § 47 i lov om fremme af vedvarende energi. De pågældende anlæg er omfattet af støtteordninger, som Europa-Kommissionen har godkendt i henhold til EU's statsstøttere-gler, og er omfattet af aftagepligt efter lov om fremme af vedvarende energi. Energinet har i medfør af bestemmelsen det økonomiske ansvar for ubalancer i elsystemet skabt af den pågældende elproduktion. Om denne undtagelses overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i elmarkedsforordningen, se afnit 2.1.3.2. i de almindelige bemærkninger. Derudover falder visse mindre anlæg i dag uden for anvendelsesområdet for balanceansvar. Disse anlæg anvender vedvarende energikilder med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, i elmarkedsforordningen, at alle markedsdeltagere vil være ansvarlige for de ubalancer, de skaber i elsystemet (såkaldt balanceansvar). Med henblik herpå skal markedsdeltagerne enten være balanceansvarlige aktører eller kontraktligt uddelegere deres ansvar til en balanceansvarlig aktør efter eget valg. Hver balanceansvarlig aktør er økonomisk ansvarlig for sine ubalancer og skal bestrebe sig på at være balanceret eller hjælpe elektricitetssystemet med at blive balanceret.

Det er efter artikel 5, stk. 2, litra a-c, i elmarkedsforordningen, muligt for medlemsstaterne at fritage markedsdeltagerne fra balanceansvar på tre områder. For det første for demonstrationsprojekter for innovative teknologier, som f.eks. kan være vindmøller, der afprøver nye teknologier. For det andet for produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder, og har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW, dog 200 kW for produktionsanlæg, der er sat i drift fra den 1. januar 2026. For det tredje for anlæg, der er omfattet af støtteordninger, som Europa-Kommissionen har godkendt i henhold til EU's statsstøttere-gler.

Hvis en medlemsstat fastsætter en undtagelse fra balanceansvaret, følger det af artikel 5, stk. 3, i elmarkedsforordningen, at medlemsstaten skal sikre sig, at det finansielle ansvar for ubalancer opfyldes af en anden markedsdeltager.

Det følger af den foreslåede indsættelse af § 27 c, stk. 8, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet skal kunne fastsætte regler om undtagelse af produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder, med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. Med den foreslåede bestemmelse bliver det muligt for klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse at fastsætte regler om undtagelse fra balanceansvar for produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder, med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW.

Det forventes, at ministeren ved bekendtgørelse vil fastsætte en undtagelse for de mindre anlæg, som kun producerer en begrænset mængde elektricitet til det kollektive elnet, eller som ikke producerer elektricitet til det kollektive elnet. Der er typisk tale om små egenproducenter. Undtagelsen af disse anlæg fra balanceansvar bygger på den begrænsede risiko for, at produktionen fra disse anlæg skaber ubalance i elnettet. For at sikre, at disse anlæg ikke bliver omfattet af krav om balanceansvar i elmarkedsforordningen, vil undtagelsesmuligheden i elmarkedsforordningens artikel 5, stk. 2, således blive udnyttet.

For så vidt angår nyttilsluttede anlæg, forventes disse anlæg ikke at blive undtaget fra balanceansvar, hvorfor nyttilsluttede anlæg vil være omfattet af elmarkedsforordningens regler om balanceansvar. Det forventes ikke, at bemyndigelsen vil blive anvendt til yderligere undtagelser.

Det følger af den foreslåede indsættelse af stk. 8, 2. pkt., at ministeren skal kunne fastsætte regler om, at det finansielle ansvar for ubalancer opfyldes af en anden markedsdeltager i de tilfælde, hvor der er indrømmet en undtagelse fra balanceansvar.

Med den foreslåede bemyndigelse forventes det, at ministeren vil fastsætte regler ved bekendtgørelse, hvorefter Energinet eller en anden markedsaktør bliver pålagt at varetage det finansielle ansvar for ubalancer, jf. artikel 5, stk. 3, i elmarkedsforordningen. Herved fastholdes samme vilkår, som gælder i dag for disse anlæg.

Bemyndigelsen forudsættes udmøntet inden for rammerne af undtagelsesmulighederne i artikel 5, stk. 2, sammenholdt med stk. 3 og artikel 6, i elmarkedsforordningen.

Til nr. 12

I henhold til den gældende bestemmelse i § 58, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., i lov om elforsyning, fastsættes pristillæg for elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg med affald som brændsel, som har modtaget afregningspris fastsat efter bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om elafregningspriser for decentrale elproducenter (treledstariffen). I henhold til stk. 1, nr. 1, 1. pkt., finder bestemmelsen ikke anvendelse på elektricitet produceret alene ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder på elproduktionsanlæg, som har været omfattet af § 57 i lov

om elforsyning som affattet ved § 1, nr. 12, i lov nr. 495 af 9. juni 2004, jf. 2. pkt.

I henhold til § 58, stk. 1, nr. 2, fastsættes pristillæg for elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg med naturgas, biogas eller begge disse energikilder som brændsel, som har fået elproduktionstilskud efter § 2 b i den tidligere lov om tilskud til elproduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 30. november 2007, der blev ophævet ved § 7 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love. Ophævelsen trådte i kraft den 1. juli 2013, jf. bekendtgørelse nr. 770 af 24. juni 2013 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love og om ophævelse af lov om tilskud til elproduktion (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften).

Det fremgår af § 58, stk. 2, at ydelse af pristillæg efter § 58, stk. 1, nr. 1, er betinget af, at den pågældende elproduktionsenhed første gang er tilsluttet til elforsyningsnettet senest den 21. april 2004, eller at der senest på samme dato foreligger et projekt for etablering af elproduktionsenheden, som opfylder nærmere fastsatte kriterier for gennemførlighed.

Det fremgår videre af stk. 3, at pristillægget efter § 58, stk. 1, nr. 1, ydes i 20 år fra nettilslutningen som nævnt i stk. 2, dog mindst i 15 år regnet fra den 1. januar 2004. Der vil således ske udbetalinger af pristillæg efter § 58, stk. 1, nr. 1, frem til 1. januar 2024.

Pristillæggene ydes i form af et grundbeløb i henhold til stk. 6 for så vidt angår pristillæg ydet efter § 58, stk. 1, nr. 1, og et grundbeløb i henhold til stk. 8 for så vidt angår pristillæg ydet efter § 58, stk. 1, nr. 2.

Pristillæg efter § 58, stk. 1, nr. 1, er statsstøttegodkendt ved Europa-Kommissionens beslutning N 602/2004 – Støtte til miljøvenlig elproduktion, og er anmeldt og godkendt til at løbe indtil 20 år fra nettilslutningstidspunktet (hvilket er den 1. januar 2004), dvs. frem til den 1. januar 2024.

Pristillæg efter § 58, stk. 1, nr. 2, er statsstøttegodkendt ved Europa-Kommissionens beslutning N 45/2010 – Ændring af elproduktionstilskuddet. Det fremgår af godkendelsen, at støtteordningen efter § 58, stk. 1, nr. 2, er anmeldt for en periode på 10 år fra og med den 1. januar 2010 og indtil den 31. december 2019. Udbetaling af pristillæg efter § 58, stk. 1, nr. 2, vil således ikke være lovlig i henhold til EU-retten efter den 31. december 2019.

Der er ikke i lov om elforsyning indsat en frist for, hvornår pristillæg ydet efter § 58, stk. 1, nr. 2, udløber. Den tidsmæssige afgrænsning af støtteordningen fremgår således ikke af lov om elforsyning.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 58, stk. 1, 1. pkt., at der vil kunne fastsættes pristillæg for elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg med affald som brændsel, som har modtaget afreg-

ningspris fastsat efter bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om elafregningspriser for decentrale elproducenter (treledstariffen).

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af *stk. 1, 2. pkt.*, at bestemmelsen i det foreslåede stk. 1, 1. pkt., ikke finder anvendelse på elektricitet produceret alene ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder på elproduktionsanlæg, som har været omfattet af § 57 i lov om elforsyning som affattet ved § 1, nr. 12, i lov nr. 495 af 9. juni 2004. Der er tale om elektricitet produceret på andre VE-elproduktionsanlæg end vindmøller.

Den foreslåede nyaffattelse af stk. 1 indebærer, at bestemmelsen i § 58, stk. 1, nr. 2, udgår. Baggrunden herfor er, at statsstøttegodkendelsen for ordningen i § 58, stk. 1, nr. 2, udløber med udgangen af 2019, hvorfor der ikke efter EU's statsstøttere regler lovligt vil kunne ske udbetaling af pristillæg efter denne dato. Med ophævelsen af § 58, stk. 1, nr. 2, sikres der således overensstemmelse mellem statsstøttegodkendelsen og lov om elforsyning.

Den foreslåede nyaffattelse vil endvidere indebære en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse i § 58, stk. 1, nr. 1, og der er dermed ikke tiltænkt en materiel ændring af denne del af bestemmelsen, da ordningen i overensstemmelse med statsstøttegodkendelsen løber frem til 1. januar 2024. Af lovtekniske grunde foreslås bestemmelsen dog nyaffattet, da § 58, stk. 1, med ophævelsen af § 58, stk. 1, nr. 2, alene vil omfatte en enkelt ordning.

Der foreslås endvidere indsat en overgangsordning, jf. lovforslagets § 4, stk. 2, således at det sikres, at administrativ kontrol og evt. krav om tilbagebetaling af pristillæg udbetalt til og med 31. december 2019 fortsat er hjemlet efter den 31. december 2019. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 4, stk. 2.

Til nr. 13

Det fremgår af § 58, stk. 2, i lov om elforsyning, at ydelsen af pristillæg efter § 58, stk. 1, nr. 1, er betinget af, at den pågældende elproduktionsenhed første gang er tilsluttet til elforsyningsnettet senest den 21. april 2004, eller at der senest på samme dato foreligger et projekt for etablering af elproduktionsenheden, som opfylder nærmere fastsatte kriterier for gennemførlighed. Med elproduktionsenhed menes en eller flere tekniske enheder, som varetager kraft-varme-forsyning eller affaldsforbrænding på den samme lokalitet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 58, *stk. 2*, at henvisningen i denne bestemmelse til nr. 1 i § 58, stk. 1, udgår. Den foreslåede ændring indebærer, at der i § 58, stk. 2, henvises til lovens § 58, stk. 1. Der er tale om en konsekvensrettelse af lovteknisk karakter som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 58, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 14

Det fremgår af § 58, stk. 8, i lov om elforsyning, at der ydes pristillæg i form af grundbeløb til decentrale kraft-varmeanlæg, som nævnt i § 58, stk. 1, nr. 2, som har fået elproduktionstilskud efter den hidtidige § 2 b i lov om elproduktion, der blev ophævet den 1. juli 2013. Grundbeløbet fastsættes til det højeste udbetalte elproduktionstilskud i 2005, 2006 eller 2007. Grundbeløbet udbetales månedligt med en tolvtedel.

Det foreslås, at § 58, *stk. 8*, ophæves, således at lovgrundlaget i lov om elforsyning for udbetaling af grundbeløbsstøtten efter bestemmelsen i § 58, stk. 1, nr. 2, ophæves samtidigt med udløbet af Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse, jf. nærmere herom afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12.

Stk. 9-11 bliver herefter stk. 8-10.

Af ordensmæssige grunde foreslås, at regler fastsat i medfør af stk. 10 og 11, der bliver stk. 9 og 10, fortsat finder anvendelse, indtil de afløses eller ophæves, jf. lovforslagets § 4, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 15

Det fremgår af § 58, stk. 9, i lov om elforsyning, at udbetaling af pristillæg som nævnt i § 58, stk. 1, nr. 1 og 2, er betinget af, at produktionsanlægget er driftsklart og til rådighed for driften af det sammenhængende elforsyningssystem.

Det følger af den foreslåede ændring af § 58, *stk. 9*, der bliver stk. 8, at henvisningen i denne bestemmelse til nr. 1 og 2 i § 58, stk. 1, udgår. Ændringen indebærer således, at der i § 58, stk. 9, der bliver stk. 8, alene henvises til § 58, stk. 1. Ændringen er en konsekvensrettelse af lovteknisk karakter som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 58, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 16

Det fremgår af § 58, stk. 11, 2. pkt., i lov om elforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes betingelserne nævnt i lovens § 58, stk. 9, skal opfyldes. Det følger af stk. 9, at udbetaling af pristillæg som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, er betinget af, at produktionsanlægget er driftsklart og til rådighed for driften af det sammenhængende elforsyningssystem. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 760 af 24. juni 2013 om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1741 af 26. december 2017.

Det følger af den foreslåede ændring af den gældende bestemmelse i § 58, *stk. 11, 2. pkt.*, at henvisningen i denne bestemmelse til stk. 9 ændres til stk. 8. Ændringen er en konsekvensrettelse, som følger af den foreslåede ophævelse af § 58, stk. 8, hvorefter stk. 9-11 bliver stk. 8-10, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring sammenholdt med ophævelsen af § 58, stk. 1, nr. 2, og stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 12 og 14, indebærer, at ministerens beføjelser til at fastsætte regler efter § 58, stk. 11, 2. pkt., der bliver stk. 10, 2. pkt., indskrænkes, således at der fremadrettet ikke kan fastsættes regler, der har betydning for (kontrol med) udbetalingen af pristillæg efter § 58, stk. 1, nr. 2, der foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17

Det følger af § 74 a i lov om elforsyning, at bestemmelserne i §§ 71 og 73 a ikke finder anvendelse på forhold, som omfattes af artikel 16, stk. 6, og artikel 17 i elforordningen.

§§ 71 og 73 a vedrører priser og betingelser for Energinets og netvirksomhedernes ydelser.

Elforordningens artikel 16, stk. 6, vedrører anvendelsen af indtægter, der opstår ved tildeling af samkøringslinjer (overførselskapacitet), dvs. såkaldte flaskehalsindtægter. Flaskehalsindtægterne tilfalder ejeren eller ejerne af overførselskapacitet. Indtægter fra tildeling af samkøringslinjer benyttes efter artikel 16, stk. 6, i elforordningen til sikring af, at den tildelte kapacitet står til rådighed og/eller bevarelse eller forøgelse af samkøringslinjernes kapacitet gennem netinvesteringer, især i nye samkøringslinjer. Hvis indtægterne ikke kan anvendes effektivt til formålene, kan en evt. resterende del af indtægterne anvendes som indtægt i metoden til beregning af nettariffer, som den regulerende myndighed godkender. Resten af indtægterne indsættes på en separat intern konto indtil det tidspunkt, hvor de kan benyttes til de prioriterede formål. Proceduren for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, der gælder for en på forhånd fastsat tidsramme, må kun frembringe indtægter i tilfælde af kapacitetsbegrænsninger, som opstår for den pågældende tidsramme. Dette gælder dog ikke nye samkøringslinjer, som er omfattet af en undtagelse efter artikel 17 i elforordningen eller artikel 7 i forordning (EF) nr. 1228/2003 af 26. juni 2003 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling. Sidstnævnte er en tidligere elforordning. Begge bestemmelserne vedrører undtagelser for nye samkøringslinjer.

I artikel 17 i elforordningen angives betingelser, der skal være opfyldt, for at en undtagelse kan indrømmes fra de nævnte bestemmelser. Heraf følger bl.a., at investeringen skal øge konkurrencen i elektricitetsforsyningen. En undtagelse må således ikke skade konkurrencen eller det indre marked for elektricitets effektive funktion eller den effektive funktion af det regulerede system, som samkøringslinjen er forbundet med. Risikoen ved investeringen skal endvidere være så stor, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 74 a, der skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, at bestemmelsens henvisning til elforordningens artikel 16, stk. 6, ændres til

en henvisning til elmarkedsforordningens artikel 19, og at henvisningen til elforordningens artikel 17, ændres til en henvisning til elmarkedsforordningens artikel 63. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at elforordningen erstattes af elmarkedsforordningen den 1. januar 2020, hvilket tillige indebærer, at artikelhenvisningerne skal ændres. Forordningens bestemmelser vil være umiddelbart gældende i medlemslandene.

Elmarkedsforordningens artikel 19, der indholdsmæssigt er en videreførelse af artikel 16, stk. 6, i elforordningen, vedrører anvendelse af indtægter, der opstår ved tildeling af overførselskapacitet i tilfælde af kapacitetsbegrænsninger (såkaldte flaskehalsindtægter). Flaskehalsindtægterne tilfalder ejeren eller ejerne af overførselskapacitet. Ved tildelingen af indtægterne efter bestemmelsen skal nærmere fastsatte formål have prioritet. De prioriterede formål er sikring af, at den tildelte kapacitet står til rådighed, herunder kompensation for allerede tildelt kapacitet, eller bevarelse eller forøgelse af overførselskapacitet gennem optimering af brugen af eksisterende samkøringslinjer. Det følger af artikel 19, stk. 3, i elmarkedsforordningen, at når indtægterne er blevet anvendt til de prioriterede formål, og disse er opfyldt på passende vis, vil en evt. resterende del af indtægterne kunne anvendes som indtægt, der skal tages i betragtning af den regulerende myndighed (i Danmark Forsyningstilsynet), når metoden til beregning af nettariffer eller til fastsættelse af nettariffer eller begge godkendes af den regulerende myndighed. Resten af indtægterne vil skulle indsættes på en separat intern konto, indtil det tidspunkt hvor de kan benyttes til de prioriterede formål. Proceduren for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, der gælder for en på forhånd fastsat tidsramme, må kun frembringe indtægter i tilfælde af kapacitetsbegrænsninger, som opstår for pågældende tidsramme. Dette gælder dog ikke nye samkøringslinjer, som er omfattet af en undtagelse efter artikel 63 i elmarkedsforordningen.

Elmarkedsforordningens artikel 63, der indholdsmæssigt er en videreførelse af artikel 17 i elforordningen, angiver de betingelser, der skal være opfyldt, for at en undtagelse kan indrømmes fra de nævnte bestemmelser. Heraf følger bl.a., at investeringen skal øge konkurrencen i elektricitetsleveringen. En undtagelse må ikke skade konkurrencen eller den effektive funktion af det indre marked for elektricitet eller den effektive funktion af det regulerede system, som samkøringslinjen er forbundet med. Risikoniveauet ved investeringen skal endvidere være sådan, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet.

Til § 2

Til nr. 1

Etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net kan efter den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om Energinet ske, hvis der er et tilstrækkeligt behov for udbygningen, herunder hvis udbygningen sker med sigte på øget forsyningssikkerhed, beredskabs-

mæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrence-markeder eller indpasning af vedvarende energi, eller hvis projektet er nødvendigt til opfyldelse af pålæg udstedt af klima-, energi- og forsyningsministeren efter lovens § 4, stk. 6, med henblik på varetagelse af elforsyningsikkerheden på mindre øer m.v. Eksemplerne er ikke udtømmende, men indikerer en række elementer, som kan danne grundlag for en behovsvurdering. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen, jf. lovens § 4, stk. 1, 2. pkt.

Når der er konstateret tilstrækkeligt behov for en netudbygning på baggrund af de hensyn, der er nævnt i stk. 1, 1. og 2. pkt., kan der i forbindelse med den nærmere planlægning af den konkrete udbygning og vurderingen af, om denne skal ske ved kabellægning eller luftledninger, efter gældende ret også lægges vægt på miljømæssige hensyn og hensynet til landskabelige effekter, herunder forskønnelseshensyn.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, 3. pkt., i lov om Energinet, at der i særlige tilfælde vil kunne ske ændringer i bestående eltransmissionsnet alene af hensyn til forskønnelse.

De særlige tilfælde, der vil kunne begrunde ændringer i transmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse vil overordnet set være definerede og afgrænsede af de til enhver tid foreliggende politiske aftaler på området, herunder den finansiering, som der til enhver tid er truffet politisk beslutning om.

De ændrede regler har dermed ikke til formål at give hjemmel til enhver ændring af eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, men kun til ændringer, der prioriteres politisk.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er i første omgang at sikre fornøden lovhjemmel til udmøntning af de dele af Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften af 17. november 2016 (herefter PSO-aftalen), hvor ændringer i eltransmissionsnettet skal ske alene af hensyn til forskønnelse. Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes kunne danne grundlag for at udmønte fremtidige politiske aftaler, der vedrører ændringer i eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, herunder fremtidige politiske beslutninger om finansiering heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at der fremover vil være hjemmel til at gennemføre politiske aftaler om udbygning af eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse, herunder politiske beslutninger om finansiering heraf, og således uden at udbygningen i øvrigt er begrundet i et konstateret behov ud fra de hensyn, der er nævnt i § 4, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at gældende ret efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering ikke giver mulighed for at foretage udbygning af eltransmissionsnettet, hvor begrundelsen alene er hensynet til forskønnelse.

Det vil derfor ikke i henhold til gældende ret være muligt at gennemføre de punkter i PSO-aftalen, der indebærer, at der skal ske kabellægning m.v. af eltransmissionsnettet alene af hensyn til forskønnelse.

For en nærmere gennemgang af PSO-aftalen på dette punkt henvises til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger, der ligeledes redegør for de dele af PSO-aftalen, der kan gennemføres med hjemmel i gældende ret.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse omfatter alle ændringer af eltransmissionsnettet af hensyn til forskønnelse, herunder også ændringer, der ikke er væsentlige. Anvendelsesområdet for denne bestemmelse er på dette punkt større end for den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt., der udover at fastsætte krav til etablering af nye net alene retter sig mod væsentlige ændringer af eksisterende net.

Udbygning af hensyn til forskønnelse forventes i vidt omfang at ske ved kabellægning, men den foreslåede bestemmelse er ikke begrænset hertil. Bestemmelsen skal således tillige give mulighed for eksempelvis omlægning af tracé eller udskiftning af eksisterende master til master i nyt design af hensyn til forskønnelse. Ved begrebet tracé forstås kablets forløb i terrænet.

Aktuelt skal den foreslåede bestemmelse sikre hjemmel til at gennemføre de dele af PSO-aftalen, der vedrører ændringer af det eksisterende kabelnet alene af hensyn til forskønnelse.

Den foreslåede bestemmelse vil således give mulighed for at gennemføre PSO-aftalens punkt om, at det eksisterende 132-150 kV-net som udgangspunkt skal bevares som luftledninger, men med kabellægning af udvalgte strækninger gennem natur og landskab samt nær by og byvækst.

Endvidere vil den foreslåede bestemmelse sikre hjemmel til at gennemføre de tre konkrete forskønnelsesprojekter for 400 kV-nettet ved Årslev Eng sø, Roskilde Fjord og Kongernes Nordsjælland, som der med PSO-aftalen blev opnået enighed om at fastholde. Forskønnelsesprojekterne fremgår af forskønnelsesplanen "Forskønnelse af 400 kV-nettet" fra 2009.

Endelig vil den foreslåede bestemmelse sikre mulighed for gennemførelse af PSO-aftalens punkt om kompenserende kabellægning af 132-150 kV-net i nærheden af nye 400 kV-luftledninger.

De hensyn til forskønnelse, som ligger bag PSO-aftalen, og som den foreslåede bestemmelse bl.a. skal sikre hjemmel til at udmønte, er hensyn til natur og landskab og til by og byvækst.

Beliggenhed i Natura 2000-områder, nationalparker og kystlandskaber er eksempler på forhold, der vil kunne tilgodeses efter den foreslåede bestemmelse. Endvidere vil også hensyn til bosætning og byudvikling, herunder både i land- og byområder, kunne udgøre hensyn til forskønnelse, der kan begrunde f.eks. kabellægning efter den foreslåede bestem-

melse. I den forbindelse bemærkes, at byudvikling i et område vil kunne være påvirket af tilstedeværelsen af luftledninger, hvilket dermed kan have konsekvenser for planlægningen i de pågældende områder. Når luftledninger fjernes, vil det åbne op for nye muligheder for, hvordan et område kan anvendes i fremtiden, herunder eksempelvis til bosættelse eller rekreativt brug. Bosætningen i et område kan blive påvirket positivt ved, at eksisterende eltransmissionsnet kabellægges i forhold til bl.a. at mindske de visuelle og støjmæssige gener fra luftledninger. Hensyn til forskønnelse vil bl.a. kunne komme på tale i relation til kommunernes kommuneplantemaer for udpegning af bosætningsområder, herunder til boligområder, rekreative områder, offentlige formål og blandet bolig og erhverv.

Fastlæggelse af projekter vedrørende kabellægning m.v. af hensyn til natur og landskab samt by og byvækst vil derfor i vidt omfang forudsætte inddragelse af og dialog med de pågældende kommuner.

Planlægningen af de konkrete projekter om ændringer af eltransmissionsnettet af hensyn til forskønnelse, herunder udvælgelsen af de konkrete strækninger og dimensioneringen vil i lighed med den udbygning, der sker i henhold til § 4, stk. 1, 1. pkt., skulle tage højde for øvrig lovgivning. Der vil således i relevant omfang bl.a. skulle foretages miljøvurderinger eller screeninger (VVM) og habitatvurderinger af de pågældende projekter. Indhentelse af fornødne tilladelser eller godkendelser skal i givet fald ligeledes sikres, f.eks. i henhold til skovloven, hvis kabellægning eksempelvis skal gå gennem fredskov, ligesom kulturarven skal sikres ved indhentelse af de fornødne dispensationer og udtalelser efter museumsloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, vedrørende indsættelse af en tilsvarende bestemmelse i § 21, stk. 1, i lov om elforsyning, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om Energinet skal udbygning i henhold til den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, der vedrører etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net, forinden påbegyndelse være belyst i en plan, som samtidigt skitserer det fremtidige behov for transmissionskapacitet. Planen skal indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren, inden udbygning i henhold til stk. 1 kan påbegyndes. Ikkevæsentlige ændringer er ikke omfattet af den gældende bestemmelse.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om Energinet, at udbygning i henhold til stk. 1 forinden påbegyndelse skal være belyst i en plan.

Den foreslåede nyaffattelse af § 4, stk. 2, 1. pkt., indebærer dels en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, 1. pkt., 1. led, sammenholdt med stk. 1, 1. pkt., og etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i eksisterende net i henhold til lovens § 4, stk. 1, 1. pkt.,

vil som hidtil skulle belyses i en plan og forelægges klima-, energi- og forsyningsministeren for at kunne gennemføres.

Dels indebærer den foreslåede nyaffattelse af stk. 2, 1. pkt., at alle ændringer, herunder ikkevæsentlige ændringer, i bestående eltransmissionsnet, der foretages alene af hensyn til forskønnelse i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 1, vil skulle belyses i en plan og forelægges ministeren for at kunne gennemføres. Bestemmelsen er på dette punkt ny og skal sammenholdes med den foreslåede indsættelse af § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil. Det forventes bl.a., at planen beskriver baggrunden for de forventede ændringer af eltransmissionsnettet af hensyn til forskønnelse.

Det følger af den foreslåede indsættelse af et nyt *stk. 2, 2. pkt.*, at planer for udbygning efter stk. 1, 1. pkt., samtidigt skal skitsere det fremtidige behov for transmissionskapacitet. Der er herved tale om en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse i lovens § 4, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen er udskilt af lovtekniske grunde, da kravet alene skal gælde for udbygning efter stk. 1, 1. pkt., men derimod ikke ændringer efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 1. Der er med den foreslåede bestemmelse således ikke tåltænkt en materiel ændring af bestemmelsen.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af § 52, stk. 1, i lov om fremme af vedvarende energi, at Energinet skal sælge elproduktion fra vindmøller omfattet af §§ 39 eller 41 og andre VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, og § 47 på Nordpool og udbetale salgssummen til anlægsejeren. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at Energinet skal afholde de omkostninger vedrørende ubalancer for elproduktionen, der er nævnt i § 27 c, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning.

Det følger af den foreslåede ændring af den gældende bestemmelse i § 52, *stk. 1*, at henvisningen i denne bestemmelse til § 27 c, stk. 4, 2. pkt., ændres til § 27 c, stk. 4, 3. pkt.

Ændringen er en konsekvens af, at der i den gældende bestemmelse i § 27 c, stk. 4, i lov om elforsyning, foreslås indsat et nyt 1. pkt., og 1. og 2. pkt. herefter bliver til 2. og 3. pkt., jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 8.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at for pristillæg ydet efter § 58, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 8, i lov om elforsyning, jf. lovbeholdning nr. 840 af 15. august 2019, finder de hidtil gæl-

dende regler om administration, herunder kontrol og evt. krav om tilbagebetaling, jf. bekendtgørelse nr. 760 af 24. juni 2013 om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1741 af 26. december 2017, fortsat anvendelse efter lovens ikrafttræden.

Den foreslåede overgangsordning skal sikre, at der fortsat kan ske administration, herunder kontrol af og evt. tilbagebetaling af pristillæg i form af grundbeløb til elektricitet produceret på decentrale kraft-varme-anlæg, der anvender naturgas eller biogas som brændsel efter § 58, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 8, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 840 af 15. august 2019, selvom bestemmelserne efter lovforslagets § 1, nr. 12 og 14, ophæves med virkning fra den 1. januar 2020.

Der vil imidlertid også efter denne dato være behov for at administrere og føre kontrol med den udbetaling af pristillæg, der finder sted til og med 31. december 2019.

Der vil konkret være tale om administration, som sker i medfør af bekendtgørelse nr. 760 af 24. juni 2013 om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme m.v.,

som ændret ved bekendtgørelse nr. 1741 af 26. december 2017. Det følger bl.a. af § 12, stk. 2, i bekendtgørelsen, at det er en betingelse for udbetaling af pristillæg efter elforsyningslovens § 58, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 8, at der er tale om højeffektiv kraft-varme-produktion. Kontrol hermed udføres af Energistyrelsen i året efter, at pristillægget er udbetalt, og kan resultere i krav om tilbagebetaling, jf. § 15, stk. 2 og 3, i bekendtgørelsen.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at regler fastsat i medfør af § 58, stk. 10 eller 11, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 840 af 15. august 2019, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 58, stk. 9 eller 10.

Baggrunden for den foreslåede overgangsbestemmelse er, at forslaget om at ophæve § 58, stk. 8, i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, har den konsekvens, at de gældende § 58, stk. 10 og 11, bliver til § 58, stk. 9 og 10.

Hovedlovene gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lov om elforsyning, lov om Energinet og lov om fremme af vedvarende energi. Ændringsloven gælder derfor heller ikke for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 840 af 15. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 55, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningssikkerhed og infrastrukturinvesteringer, EU-Tidende 2006, nr. L 33, side 22, og dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193.

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 55, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28 og dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193. I loven er der medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 943/2019/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 54. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelsen i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

§ 12 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Elproduktion som nævnt i stk. 1 og 2 er ikke omfattet af § 27 c, stk. 1, og modtager ikke pristillæg efter kapitel 9.

§ 19 d. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Forsyningstilsynet tilsender straks Europa-Kommissionen underretning om den udtrykkelige eller stiltiende afgørelse om certificering sammen med alle relevante oplysninger om afgørelsen. Europa-Kommissionen handler herefter i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling.

Stk. 7-8. ---

§ 21. Etablering af nye transmissionsnet beregnet for spændinger på over 100 kV og væsentlige ændringer i tilsvarende bestående net kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette gælder ikke for virksomhed varetaget af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet. Meddelelse af tilladelse er betinget af, at ansøgeren kan dokumentere, at der er tilstrækkeligt behov for udbygningen, herunder at udbygningen sker med sigte på øget elforsyningssikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrencemarkeder og indpassning af vedvarende energi, eller hvis det ansøgte projekt er nødvendigt til opfyldelse af et pålæg i medfør af § 21, stk. 2. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen. Tilladelsen kan betinges af overholdelse af vilkår vedrørende den nærmere etablering og drift af nettet, herunder sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg.

Stk. 2-6. ---

§ 26 a. Bestemmelserne i §§ 19 a og 20, § 21, stk. 2-4, § 23, stk. 2 og 3, og § 24 finder ikke anvendelse på forhold, som omfattes af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets

2. Overalt i loven ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling« og »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet«.

3. I § 12 a, stk. 4, udgår »er ikke omfattet af § 27 c, stk. 1, og«.

4. I § 19 d, stk. 6, 2. pkt., ændres »artikel 3« til: »artikel 51«.

5. I § 21, stk. 1, indsættes efter 4. pkt. som nyt punktum:

»I særlige tilfælde kan ændringer i bestående eltransmissionsnet ske alene af hensyn til forskønnelse.«

6. I § 26 a ændres i stk. 1 og 2 »artikel 17« til: »artikel 63«.

forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af anmodninger om midlertidig undtagelse efter artikel 17 i den i stk. 1 nævnte forordning.

§ 27 c. Elproduktion fra decentrale kraft-varme-produktionsanlæg og elproduktionsanlæg, der producerer VE-elektricitet eller anvender affald som brændsel, har prioriteret adgang til elforsyningsnettet. Ved omlægninger som nævnt i Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer kan Energinet alene reducere eller afbryde prioriteret elproduktion, hvis en reduktion af elproduktion fra andre anlæg ikke er tilstrækkelig til at opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningsystem.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Såfremt en brugers faktiske elproduktion, elforbrug eller elhandel i et driftsdøgn ikke svarer til det, som er meddelt efter Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer, kan Energinet kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, det påfører systemet. Energinet afholder dog omkostninger for ubalancer som nævnt i 1. pkt. for elproduktion fra en vindmølle omfattet af §§ 39 og 41 i lov om fremme af vedvarende energi og fra et VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2 og § 47 i lov om fremme af vedvarende energi.

Stk. 5-7. ---

§ 58. Der fastsættes efter nr. 1 og 2 pristillæg for følgende former for elektricitet:

1) Elektricitet produceret som nævnt i stk. 2-7 på decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg med affald som brændsel, som har modtaget afregningspris fastsat efter bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om elafregnings-

7. § 27 c, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Ved lastfordeling mellem elproduktionsanlæg gives forrang til elproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet og enten har en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW eller er omfattet af et demonstrationsprojekt for innovative teknologier, og til produktionsanlæg, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. For demonstrationsprojekter for innovative teknologier gives alene forrang, hvis disse er godkendt af Forsyningstilsynet, og hvis en sådan forrang er begrænset til den tid og det omfang, der er nødvendigt for at opfylde demonstrationsformålet. For anlæg, der anvender vedvarende energi som energikilde, og ikke er omfattet af et demonstrationsprojekt og sat i drift den 1. januar 2026 eller senere, gives der kun forrang til anlæg med en installeret elkapacitet på mindre end 200 kW.«

8. I § 27 c, stk. 4, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»Alle markedsdeltagere er balanceansvarlige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet, jf. dog 3. pkt. og regler fastsat i medfør af stk. 8.«

9. I § 27 c, stk. 4, 1. pkt., der bliver 2. pkt., ændres »kan Energinet kræve, at der ydes rimelig betaling« til: »opkræver Energinet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet betaling«.

10. I § 27 c, stk. 4, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »1. pkt.« til: »2. pkt.«

11. I § 27 c indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet fastsætte regler om undtagelse af produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder, med en installeret elkapacitet på mindre end 400 kW. Er der indrømmet undtagelse fra balanceansvar, kan ministeren ligeledes fastsætte regler om, at det finansielle ansvar for ubalancer opfyldes af en anden markedsdeltager.«

12. § 58, stk. 1, affattes således:

»Der fastsættes pristillæg for elektricitet produceret som nævnt i stk. 2-7 på decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg med affald som brændsel, som har modtaget afregningspris fastsat efter bekendtgørelse nr. 786 af 21. au-

priser for decentrale elproducenter (treledstariffen). Bestemmelsen finder ikke anvendelse på elektricitet produceret alene ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder på elproduktionsanlæg, som har været omfattet af § 57 som affattet ved § 1, nr. 12, i lov nr. 495 af 9. juni 2004.

2) Elektricitet produceret som nævnt i stk. 8 på decentrale kraft-varme-anlæg med naturgas, biogas eller begge disse energikilder som brændsel, som har fået elproduktionstilskud efter § 2 b i lov om tilskud til elproduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 30. november 2007.

Stk. 2. Ydelsen af pristillægget som nævnt i § 58, stk. 1, nr. 1, er betinget af, at den pågældende elproduktionsenhed første gang er tilsluttet til elforsyningsnettet senest den 21. april 2004, eller at der senest på samme dato foreligger et projekt for etablering af elproduktionsenheden, som opfylder nærmere fastsatte kriterier for gennemførlighed. Med elproduktionsenhed menes en eller flere tekniske enheder, som varetager kraft-varme-forsyning eller affaldsforbrænding på den samme lokalitet.

Stk. 3-7. ---

Stk. 8. Der ydes endvidere et pristillæg som grundbeløb til decentrale kraft-varme-anlæg som nævnt i stk. 1, nr. 2, som har fået elproduktionstilskud efter den hidtidige § 2 b i lov om elproduktion. Grundbeløbet fastsættes til det højeste udbetalte elproduktionstilskud i 2005, 2006 eller 2007. Grundbeløbet udbetales månedligt med en tolvtedel.

Stk. 9. Udbetaling af pristillæg som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, er betinget af, at produktionsanlægget er driftsklart og til rådighed for driften af det sammenhængende elforsyningssystem.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forelæggelse for et udvalg nedsat af Folketinget fastsætte regler om, at pristillæg efter stk. 1 og 2 skal nedsættes eller bortfalde.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afgrænsning af projekter, der opfylder de i stk. 2 nævnte betingelser, om definitionen af en produktionsenhed i stk. 2 og om beregningsmetoder. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvorledes betingelserne i stk. 9 skal opfyldes.

§ 74 a. Bestemmelserne i §§ 71 og 73 a finder ikke anvendelse på forhold, som omfattes af artikel 16, stk. 6, og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsdveksling.

§ 4. Etablering af nye transmissionsnet og væsentlige ændringer i bestående net kan ske, hvis der er et tilstrækkeligt

gust 2000 om afregningspriser for decentrale elproducenter (treledstariffen). Bestemmelsen finder ikke anvendelse på elektricitet produceret alene ved anvendelse af en eller flere vedvarende energikilder på elproduktionsanlæg, som har været omfattet af § 57 som affattet ved § 1, nr. 12, i lov nr. 495 af 9. juni 2004.

13. I § 58, stk. 2, udgår »nr. 1,«.

14. § 58, stk. 8, ophæves.

Stk. 9-11 bliver herefter stk. 8-10.

15. I § 58, stk. 9, der bliver stk. 8, udgår », nr. 1 og 2,«.

16. I § 58, stk. 11, 2. pkt., der bliver stk. 10, 2. pkt., ændres »9« til: »8«.

17. I § 74 a ændres »artikel 16, stk. 6,« til: »artikel 19,«, og »artikel 17« ændres til: »artikel 63«.

§ 2

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 997 af 27. juni 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 494 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

behov for udbygningen, herunder at udbygningen sker med sigte på øget forsyningssikkerhed, beredskabsmæssige hensyn, skabelse af velfungerende konkurrencemarkeder eller indpasning af vedvarende energi, eller hvis projektet er nødvendigt til opfyldelse af pålæg i medfør af stk. 6. Hvis et projekt har regional betydning på tværs af landegrænser, skal dette indgå i behovsvurderingen.

Stk. 2. Udbygning i henhold til stk. 1 skal forinden påbegyndelse være belyst i en plan, som samtidig skitserer det fremtidige behov for transmissionskapacitet. Planen skal indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren, inden udbygning i henhold til stk. 1 kan påbegyndes. Udbygning kan tidligst påbegyndes 6 uger efter planens indsendelse.

Stk. 3-8. ---

§ 52. Energinet skal sælge elproduktion fra vindmøller omfattet af §§ 39 eller 41 og andre VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, og § 47 på Nordpool og udbetale salgssummen til anlægsejeren. Energinet skal endvidere afholde de i § 27 c, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning nævnte omkostninger vedrørende ubalancer for elproduktionen.

Stk. 2.-6. ---

1. I § 4, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»I særlige tilfælde kan ændringer i bestående eltransmissionsnet ske alene af hensyn til forskønnelse.«

2. § 4, stk. 2, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Udbygning i henhold til stk. 1 skal forinden påbegyndelse være belyst i en plan. Planer for udbygning efter stk. 1., 1. pkt., skal samtidigt skitsere det fremtidige behov for transmissionskapacitet.«

§ 3

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 356 af 4. april 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016, § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018, § 1 i lov nr. 1532 af 18. december 2018 og § 1 i lov nr. 499 af 1. maj 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 52, stk. 1, ændres »§ 27 c, stk. 4, 2. pkt.« til: »§ 27 c, stk. 4, 3. pkt.«